

LIKOVNO DRUŠTVO KRANJ - ZDSLU
ZVEZA DRUŠTEV SLOVENSКИH LIKOVNIH UMETNIKOV
in mag. likovnih umetnosti KLAVDIJ TUTTA

-

GALERIJA Dr. CENETA AVGUŠTINA Zavod za varstvo kulturne dediščine
GALERIJA MESTNA OBČINA KRANJ
PREŠERNOVO GLEDALIŠČE KRANJ
GALERIJA STOLP ŠKRLOVEC (galerija zgoraj)
MULTIMEDIJSKI STOLP ŠKRLOVC (spodaj)
GPN – GALERIJA PREŠERNOVIH NAGRAJENCEV
GALERIJA v KRANJSKI HIŠI _ Zavod za turizem Kranj
GALERIJA ZAVOD V-OGIJE
CAFFE GALERIJA DRUŠTVA PUNGERT
TEATER CAFE
GLERIJA STARI MAYER (BIVŠE KEGLJIŠČE)
MAKEDONSKI KULTURNI CENTER KRANJ _ GALERIJA
GALERIJA KOLODVOR Kulturno društvo Jožeta Paplerja Besnica
HIŠA KULTURE GORENJSKI GLAS
KAVARNA KHISLSTEIN _ Zavod za turizem Kranj
SQ _ ART / JANEZ MATELIČ / GALERIJA INSULA IZOLA
GALERIJA LAYERJEVE HIŠE _ Zavod Carnica
KIPARSKO DVORIŠČE LAYER (spodaj)
LAYERJEVA HIŠA _ UMETNIŠKE REZIDENCE
GALERIJA LAYERJEVE HIŠE (klet)
RAZSTAVNI PAVILJON JUGOVIC SPODNJE BITNJE
M-ARS (Desetnica)

razstave bodo odprte od 16. 10. do 15. 11. 2013

9. bienale **ALPE _ JADRAN | 2013** _ dela na papirju

ČRNO

BELO

GORENJSKI
MUZEJ

razstave 9. bienala bodo na ogled v:

GALERIJI MESTNE HIŠE, STEBRIŠČNI DVORANI, PREŠERNOVI HIŠI, MALI GALERIJI LD KRANJ
razstave bodo odprte od 16. 10. do 15. 11. 2013

foto: Gorazd Karčič

Za organizatorja letošnje prireditve, Likovno društvo Kranj, likovne ustvarjalce od blizu in daleč ter Mestno občino Kranj ima pester in kvaliteten niz razstav izjemen pomen. V svojem prizadevanju obuditve zanimanja za gorenjsko likovno ustvarjalnost so organizatorji uspeli regijsko kot tudi v prostoru med ALPAMI in JADRANOM. Letošnji likovni festival prinaša soočenje razstavljalcev iz štirinajstih držav Evrope in Azije. V mesto Kranj in njegove številne galerije bo prinesel obilo različnih likovnih nagovorov, ki jih bo vspodbudila letošnja tema » ČRNO in BELO«

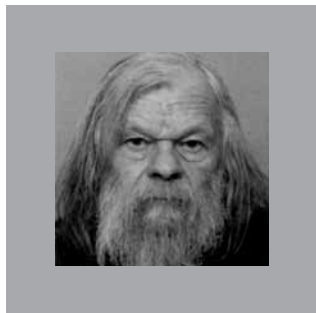
Mohor Bogataj, univ. dipl. org
Župan Mestne občine Kranj

Pozdrav udeležencem festivala »Črno in belo«

Trdna vez med umetniki raznih držav, je odpiranje vrat in oken k bližjim in daljnim sosedom in je lahko v pomoč pri medsebojnih odnosih slehernim državam. Umetniki so pravi ambasadorji, ki s svojim večnim iskanjem iščejo tudi poti med narodi, ki še niso morda bile nikoli prej prehojene. Vsekakor pa nam umetnost služi zato, da si z njo preprosto polepšamo življenje. Pablo Picasso je nekoč dejal: „Vsi vemo, da je umetnost izmišljotina, ki nam pa pomaga in nas uči razumeti resnico, vsaj tisto, ki jo moremo ljudje razumeti.“ Pogled v sodobno umetnost govori o novih idejah, o svobodi, o originalnih rešitvah starih ali tudi novih problemov in predvsem o avtentičnosti posameznih likovnih produktov – artefaktov. Črno in belo je naslov in vodilna tema letošnjega mednarodnega festivala v Kranju. Namen številnih razstav in umetniških projektov, ki so vključeni v letošnji festival pomeni druženje umetnikov iz okolja Alpe-Jadran, odpiranje za drugačnost in povezovanje umetnosti, ne oziraje se na poreklo. Celotna manifestacija nas navdaja z veličastnim občutkom. Zato mi dovolite, da vsem, ki so bili udeleženi pri organizaciji in ustvarjanju tega za umetnost Srednje Evrope pomembnega projekta, iskreno čestitam.

Aleš Sedmak
Predsednik ZDSLU

V množici likovnih prireditev širom po Sloveniji nedvomno izstopa prireditev v Kranju, ki postaja že nekoliko tradicionalna – Festival likovnih umetnosti, ki predstavlja svojevrstno nadaljevanje Bienala Alpe-Adria in Bienala mesta Kranj, ki sta več kot desetletje predstavljala raznovrstna likovna dela sodobnih domačih in tujih umetnikov s širšega srednjeevropskega prostora. Nekoliko mlajši Festival likovnih umetnosti, ki letos poteka drugič, je prav tako mednarodno zasnovan, v postavitvi podobno presega okvir galerije in vključuje razstave na različnih primernih lokacijah v mestu in bližnji okolici. Z našimi prizadevanji po čim kvalitetnejših individualnih ali skupinskih likovnih razstavah, bienalih in podobnih dogodkih želimo tudi v prihodnje dopolnjevati kulturno podobo mesta. Poudaril bi, da nam kljub težki ekonomsko-finančni situaciji, ob pomoči Mestne občine Kranj, realizacija načrtovanih dogodkov zaenkrat še uspeva in upamo, da bo temu tudi v prihodnje tako.

Nejc Slapar
predsednik Likovnega društva Kranj

foto: Tiborini Printer

Festival SREČANJA 2013 je mednarodna likovna prireditev, ki ima letos zanimivo tematiko ČRNO in BELO v likovni umetnosti. Likovna manifestacija v katero je bilo vloženo veliko truda članov Likovnega društva Kranj, ki so s svojimi prispevki vsak po svojih močeh pripomogli k izvedbi zahtevnega projekta. Zahvaljujemo se likovnim kritikom, strokovnjakom ki so nam pomagali izvesti ta izjemno velik projekt. Festival sestavlja skupek razstav od grafično slikarskega opusa Lojzeta Spacala, risb Hermana Gvardjančiča, slovenskih geometristov pa do podelitve nagrade ZDSLU prof. Ivu Mršniku, za življenski opus črno belega. Letos na novo vključujemo oblikovalce, videaste, fotografre in keramike. V upanju, da bo FESTIVAL LIKOVNIH UMETNOSTI »SREČANJA – 2013« pomagal oživiti novo podobo obnovljenega mestnega jedra Kranja. Hvala tudi podpornikom in sponzorjem, brez katerih bi le s težavo izdali katalog Hvala vam

pobudnik Festivala likovnih umetnosti »SREČANJA 2013«
mag. likovnih umetnosti Klavdij Tutta

Nagrada ZDSLU

Nagrado Zveza društev slovenskih likovnih umetnikov podeljuje za umetniške dosežke na področju likovnega ustvarjanja. Nagrada pomeni priznanje avtorju za njegovo dolgoletno delo in je slovesno podeljena v okviru Festivala unetnosti v Kranju. Po sklepu Umetniškega sveta ZDSLU je prejemnik Nagrade ZDSLU za leto 2013 akademski slikar in grafik Ivo Mršnik.

Lucijan Bratuš
predsednik Umetniškega sveta ZDSLU

Zapisi iz notranjosti

Razstava risb in grafik **Iva Mršnika** je pregleden izbor avtorjevih del zadnjih tridesetih let. Čeprav so motivi na prvi pogled raznoliki – od portetnih upodobitev in krajin do abstraktnih psihogramov (t.j. živih zapisov notranjih razpoloženj) – prepoznamo avtorjev značilen umetniški slog. Ta izhaja iz razumevanja risbe kot izrazila za osebna občutja. Spontano gibanje roke in sled, ki jo pušča za seboj, ponazarja miselni tok zavesti. Ta izraz iz modernistične literature, ki pomeni tehniko zapisovanja notranjega monologa, dobro opiše tudi Mršnikovo risbo. Linije prikazujejo nevidno valovanje zračnih tokov, rišejo izohipse pokrajin ali ponazarjajo kožne texture, vendar ekspresivnost risbe prevlada nad pripovednostjo. Raster črt je ponekod redkejši, drugje gostejši. S tem Ivo Mršnik plastično modelira površine in predvsem stopnjuje napetost. Organske forme, ki nastajajo na mestih, kjer se linije posebej zgostijo, avtor poimenuje zapredki. Iz teh zapredkov rastejo gmote oblik, se kopičijo hribovja, se rojevajo mistične pokrajine in kozmični svetovi. Valovnice, spirale in koncentrični krogi poganjajo gibanje. Nenehno porajanje in minevanje, gibanje in kroženje, vznikanje in umiranje linij in oblik ne ustvarja dinamike le na likovni ravni, temveč v dela Iva Mršnika vnaša sestavino časa.

Močan simbolni pomen imajo tudi žarki beline, ki ponekod ostro presekajo upodobljene pokrajine. Geometrijsko ravne linije delujejo kot protiutež organskim oblikam. So učinkoviti kompozicijski poudarki, hkrati pa ponazarjajo odnos med razumskim in čustvenim, med trdno materijo in neoprijemljivimi pomeni. Drevesa, ki zapolnjujejo horizont na bolj realističnih upodobitvah kraških pokrajin, učinkujejo podobno – kot ločnica in vez med nebom in zemljo. Ta občutek dvopolne razdeljenosti je posebej izrazit na strogo simetričnih delih. Abstrahirano pokrajino, ki prikazuje zrcaljenje neba v jezeru, lahko torej beremo kot ilustracijo platonistične misli o zrcaljenju Ideje v materialnem svetu. Na nekaterih delih se kot element razuma, ki naj uravnoteži razburkana čustva, pojavijo mreže oziroma koordinatni sistemi. Prav tako lahko motiv slike v sliki – sožitje dveh grafičnih plošč – interpretiramo kot odnos med vidno zunanjo pokrajino in notranjimi svetovi.

V brezkončnih duhovnih pokrajinah se naseljujejo znamenja osebne prisotnosti. Odtisi prstov in dlani lahko delujejo kot naključni madeži ali imajo vlogo osrednjega kompozicijskega elementa, a vsakič odpirajo vprašanje identitete. Prstni odtis je dobesedeno pečat avtorja, ki v svoja dela daje samega sebe. Vzorcju kože in črtni risbi je podoben tudi raster senc, ki nastaja na teksturiranih podlagah. Avtor včasih papir zmečka sam in tako dobi grobo, ekspresivno podlago. Včasih pa papirje, ki jih je mehko nagubala vlaga, najde med ostanki grafičnega procesa.

Idejo ponavljanja in množenja, ki je srž grafike, Ivo Mršnik stopnjuje z odtiskovanjem več grafičnih plošč na enem grafičnem listu. Še bolj njegovo konceptualno izhodišče pride do izraza pri uporabi serijskih materialov. Gre za dela, ki nastajajo na neumetniških podlagah, na "neskončnih" računalniških papirjih ter trakovih samolepilnih etiket. Njihov videz, ki spominja na filmski trak, opredeli slikovno zaporedje in tako vključi čas ter z njim tudi misel o začasnosti, spremenljivosti in minljivosti. Vztrajno, skorajda obsesivno zapisovanje notranjenega utripa na trenutke uide umetnikovemu razumskemu nadzoru in postane popolnoma impulzivno, zato je kontrastno likovnemu nosilcu. Ker le-ta v svoji osnovni uporabni vrednosti pripada mrtvemu stroju, je človeška energija avtorjeve umetniške intervencije še bolj izrazita.

Vsaka razstava del Iva Mršnika je edinstvena prostorska postavitev. V galeriji njegova dela, poprej stisnjena v grafični preši, zložena v mapah in snopičih, nakopičena v nepreglednih stolpičih in utesnjena v ateljeju, kjer zaradi avtorjeve delovne vneme vseskozi zmanjkujke prostora, zadihajo, zaživijo in neposredno spregovorijo. Pomembni so tudi naslovi del, s katerimi avtor ubesedi nemalokrat poetično razpoloženje.

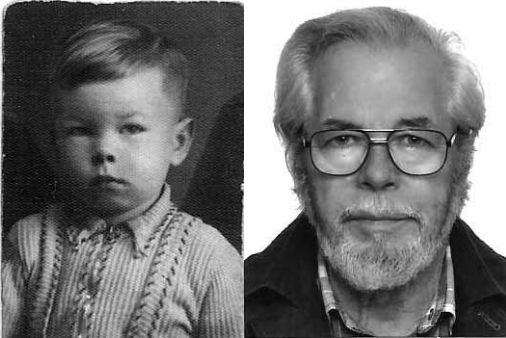
V delih Iva Mršnika se premišljeno in nadzorovano nenehno izmenjuje s spontanim in nenačrtovanim. Črte – sledi roke – so likovni in vsebinski znaki za avtorjevo doživljanje, so fragmenti njegovih misli in občutenj. Odsotnost barv in redukcija likovnih elementov pomeni skrajno koncentracijo izraza v črti in teksturi. Prefinjena osebna risba nam tako v polni meri odkriva Mršnikovo neizmerno čustveno in intelektualno občutljivost.

Monika Ivančič Fajfar

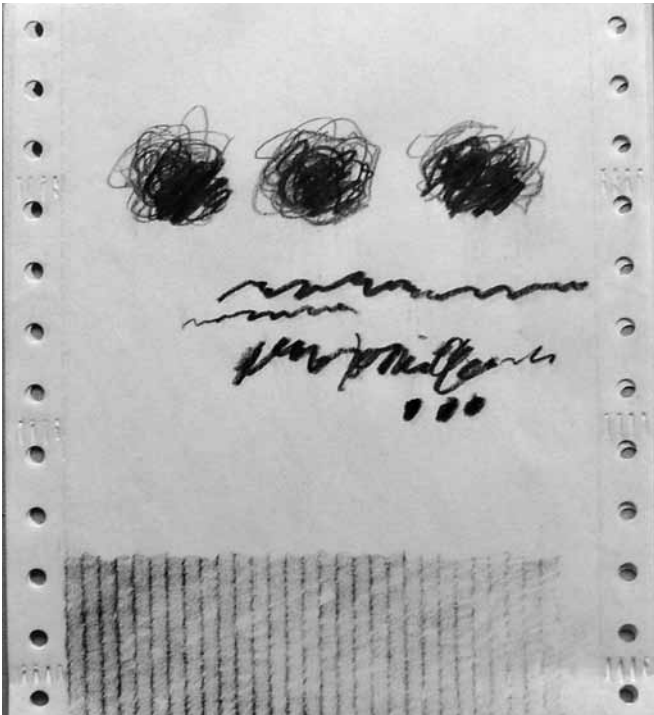

GALERIJA Dr. CENETA AVGUŠTINA Zavod za varstvo kulturne dediščine

Ivo Mršnik *Spomini na pozabljeno*

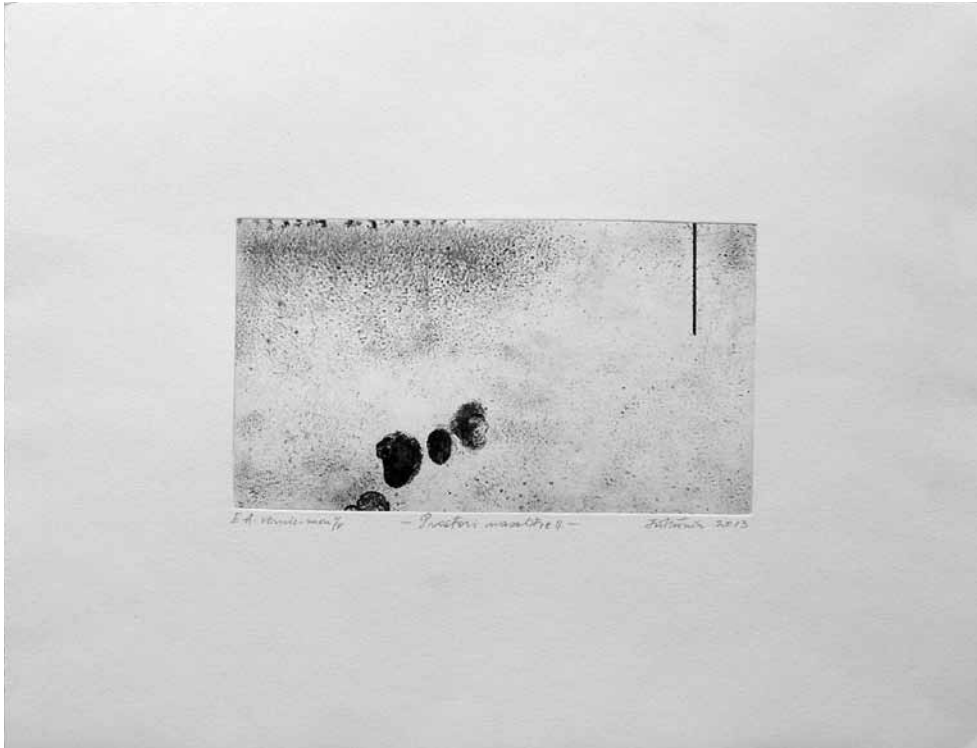

Ivo Mršnik, rojen 20. junija 1939 v Knežaku pri Ilirski Bistrici, sem leta 1968 diplomiral na oddelku za slikarstvo Akademije za likovno umetnost v Ljubljani. Istega leta sem se zaposlil kot likovni pedagog na Osnovni šoli Vič v Ljubljani, hkrati pa do leta 1970 nadaljeval s študijem slikarske specialke pri prof. Maksimu Sedeju. Zatem sem nadaljeval tudi študij grafične specialke pri prof. Riku Debenjaku in prof. Marjanu Pogačniku. Na grafični specialki sem diplomiral leta 1972, na slikarski pa leta 1975 pri prof. Gabrijelu Stupici. Od leta 1978 sem bil zaposlen na Pedagoški fakulteti v Ljubljani, od 1998 kot redni profesor za risanje in grafiko z metodiko. 1. oktobra 2005 sem se upokojil. Decembra 2011 mi je Univerza v Ljubljani podelila naziv zaslužni profesor UL.

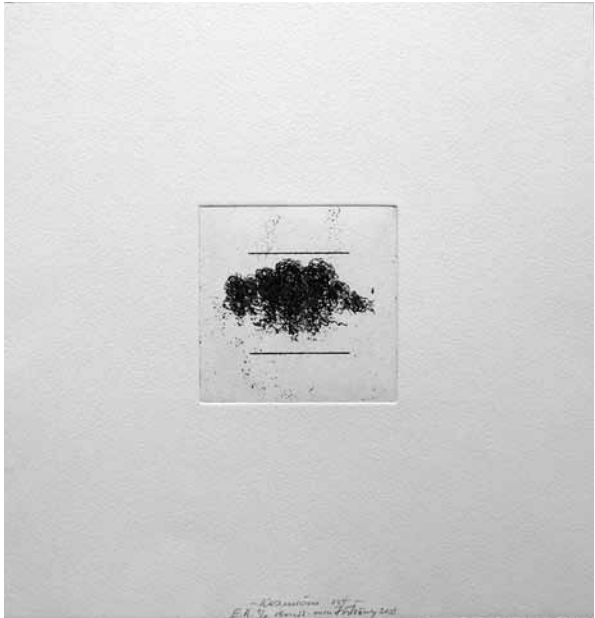

IZ TISOČ IN ENA

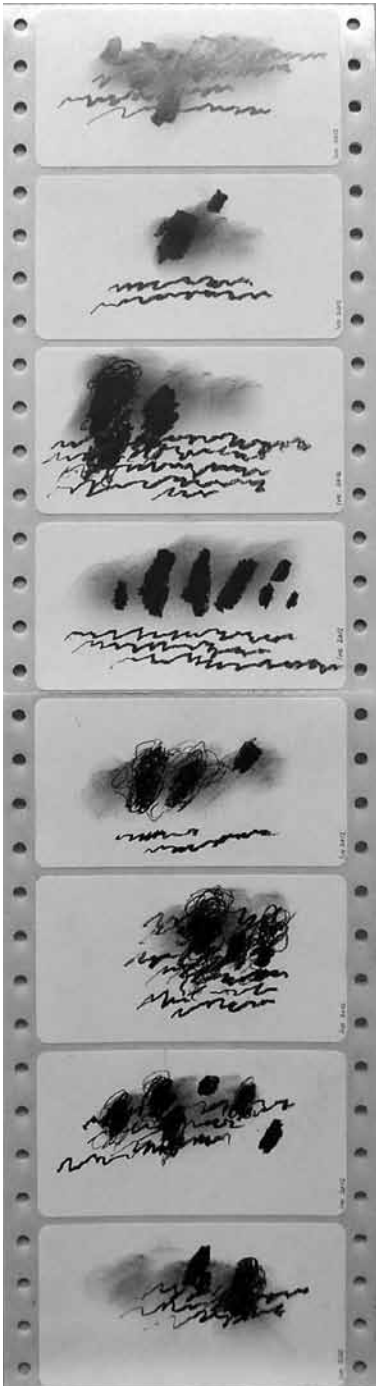
PROSTORI
NASELITVE II

BREZ NASLOVA

KOZMIČNI VRT

IZ TISOČ IN ENA

NAGRADA ZDSLU ZA LETO 2013

Galerija Mestne občine Kranj

Geometrija v slikarstvu

Pravzaprav imamo dve možnosti: kompozicijo in improvizacijo. Obakrat delamo po pravilih (!), le da v prvem primeru končni rezultat načrtujemo, v drugem primeru pa se po pravilih odzivamo na trenutno stanje. V prvem primeru si običajno pomagamo s (skrito) konstrukcijo (ustrojem, zgradbo), v drugem primeru pa se ravnamo po nekakšnih “prometnih pravilih”.

Konstrukcija je praviloma geometrijska. Lahko sledi zakonitostim perspektive; v tem primeru je praviloma skrita pod naslikanimi (organskimi) liki. Lahko pa sledi čisto matematičnim geometrijskim konstrukcijam; lahko je odprta oziroma vidna. Geometrična konstrukcija in geometrijski liki so končni izraz in predstavljajo praviloma le sami sebe in niso “črke”, ki jih zaradi tega, ker predstavljajo glasove, sploh ne vidimo več. Višek geometrijskega slikarstva je bil verjetno v obdobju Op-arta. Likovniki so se trudili ustvariti popolnoma nepredmetno (nepredstavno, abstraktno) dvodimenzionalno podobo. Pa se je izkazalo, da naloga nima idealnega izdelka. Odvisno od pogleda bo lik vedno ali pred svojo okolico (ozadjem) ali pa za njo. Podoba nikakor noče biti popolnoma ploskovita. Torej imamo vedno vsaj malo iluzije tretje dimenzije.

Na drugem nicejskem koncilu leta 787 so zavrnil pogleda ikonoklastov in dovolili slikanje in čaščenje svetih podob (ikon). Od takrat naprej slikarstvo predstavlja predvsem motive iz vsakdanjega življenja ljudi in svetnikov. Nasprotno pa islamski svet nasprotuje podobam in slika predvsem geometrijske dvo- in tridimenzionalne vzorce; meja med slikarstvom in matematiko pogosto ni jasna.

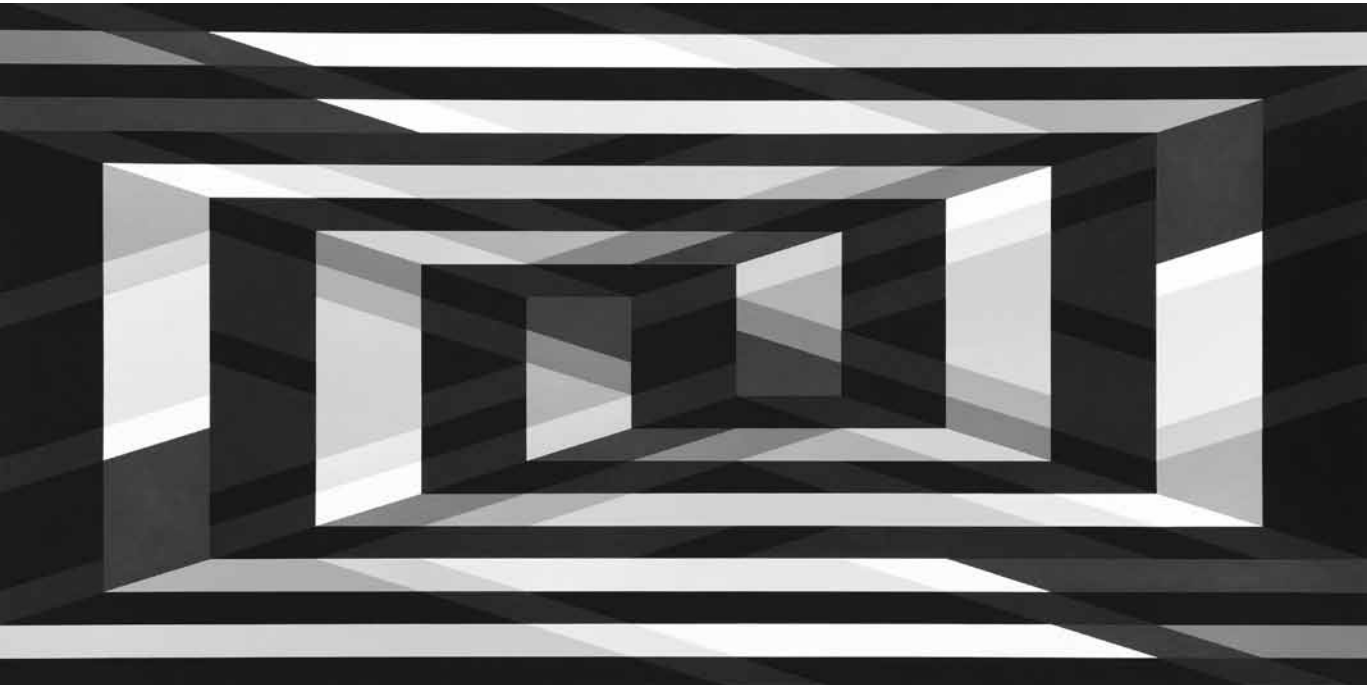
Jaka Bonča

Beti Bricelj

Beti Bricelj je bila rojena leta 1974 v Postojni. Na Šoli za risanje in slikanje – Visoki strokovni šola v Ljubljani je leta 2000 diplomirala iz slikarstva. Po študiju je nadaljevala in nadgrajevala izobraževanje v Avstraliji, kjer je prebivala leto dni. Odzvala se je povabilu avstralske vladne organizacije za raziskavo aboriginske kulture iz oddelka Department for Aboriginal Affairs, South Australia, Adelaide, 1998 -1999.

Za seboj ima vrsto samostojnih in skupinskih razstav doma in v tujini. Od leta 2002 je članica ZDSLU. Živi in dela v Postojni.

2011
akril na platnu
60 x 120 cm

Nejč Slapar

Nejč Slapar je bil rojen leta 1945 v Stražišču pri Kranju. Po končani gimnaziji se je najprej odločil za študij gradbeništva, nato se je preusmeril v grafično industrijo. Je član društva ZDSLU in Likovnega društva Kranj. Imel je preko 50 samostojnih razstav in več skupinskih. Sodeloval je s konceptualistično skupino West-East (Franci Zagoričnik) ter skupaj s Francetom Pibernikom pripravil nekaj razstav Konkretna poezija in grafika. Udeležil se je več likovnih kolonij in ex-temporov.

PROJEKCIJA 22
2013
akril na platno
100 x 100 cm

Jaka Bonča

Rojen 1962 v Ljubljani.

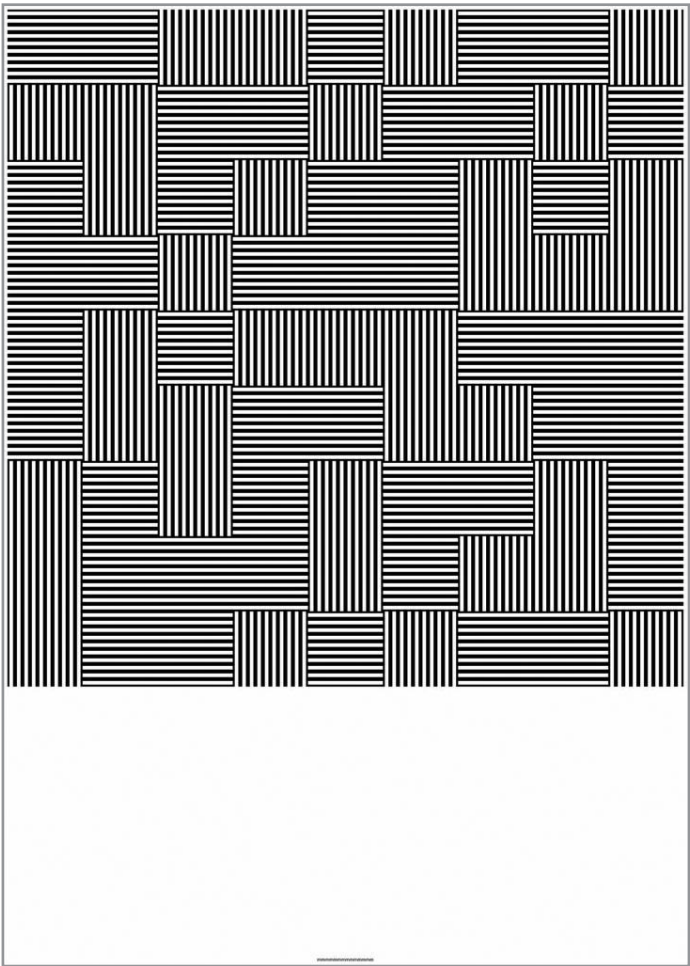
Diploma: mentor prof. Janez Koželj, Fakulteta za arhitekturo 1987.

Magisterij: Okolje in zaznava okolja med gibanjem; mentor mag. Peter Gabrijelčič, Fakulteta za arhitekturo 1990.

Doktorat: Prostor, gibanje in barva v arhitekturi; mentor dr. Jožef Muhovič, Fakulteta za arhitekturo 1993.

Zaposlen na Fakulteti za arhitekturo Univerze v Ljubljani.

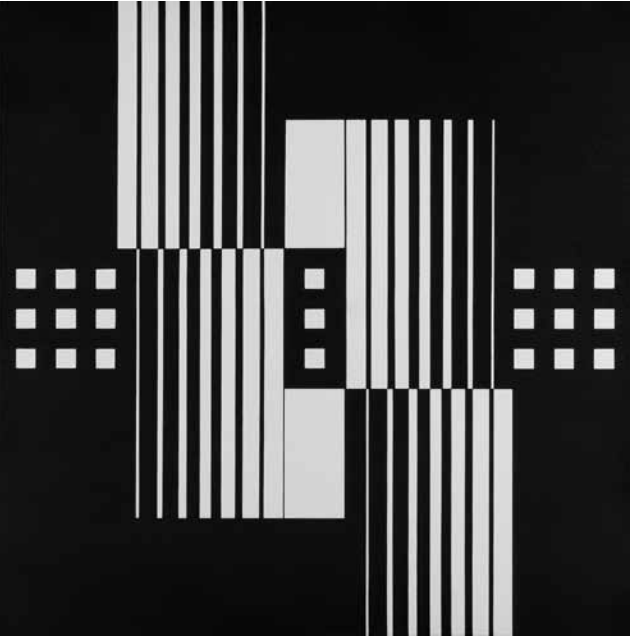
TIPKARIJE

Galerija Mestne občine Kranj

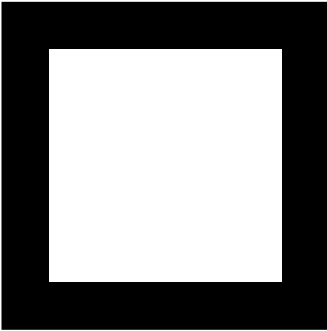
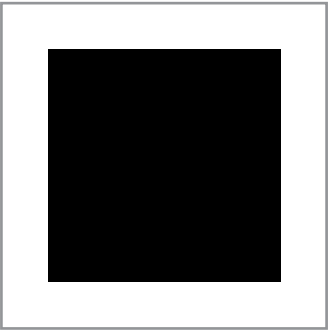
Josip Gorinšek

Josip Gorišek se je rodil leta 1936 v Pančevu. Na Akademiji za primenjenu umetnost v Beogradu je leta 1960 diplomiral na slikarskem oddelku (1958 dobil nagrado ULUPUS-a za najboljšega študenta). Po končanem študiju se je preselil v Ljubljano, kjer še danes živi in ustvarja. Ukvarja se z slikarstvom, grafiko in oblikovanjem. Od leta 1969 je član Društva slovenskih likovnih umetnikov, leta 1971 je postal samostojni kulturni delavec-slikar in med leti 1990 in 1993 bil predsednik Društva likovnih umetnikov Ljubljana. Razstavljal na več kot 100 samostojnih, skupinskih in selekcioniranih razstavah doma i v tujini. Je prejemnik 12 pomembnih nagrad in prejemnik posebnega priznanja na extemporu Kamnik 2005.

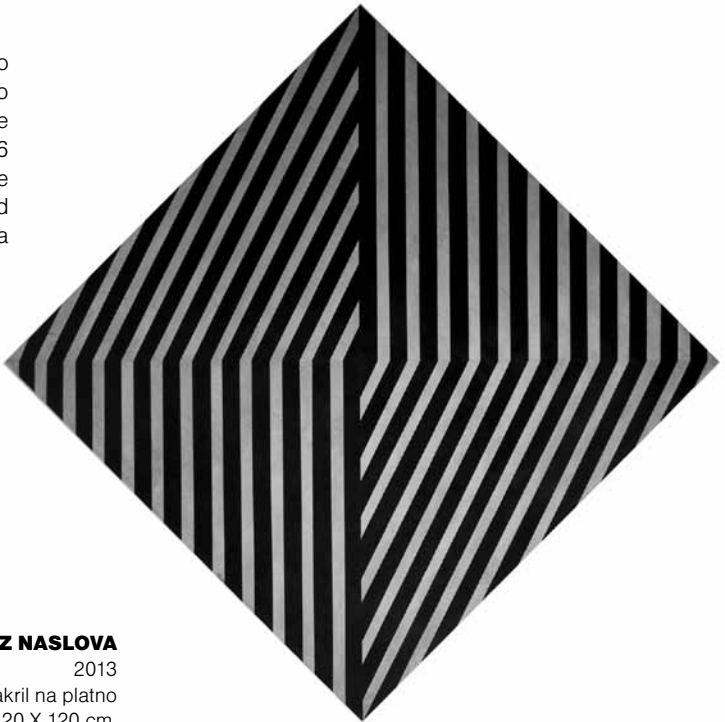
BREZ NASLOVA
akril
80 x 80 cm

Enačba
2002
akril na platnu
5 kvadratov
vsak kvadrat = 100 x 100 cm

Borut Popenko

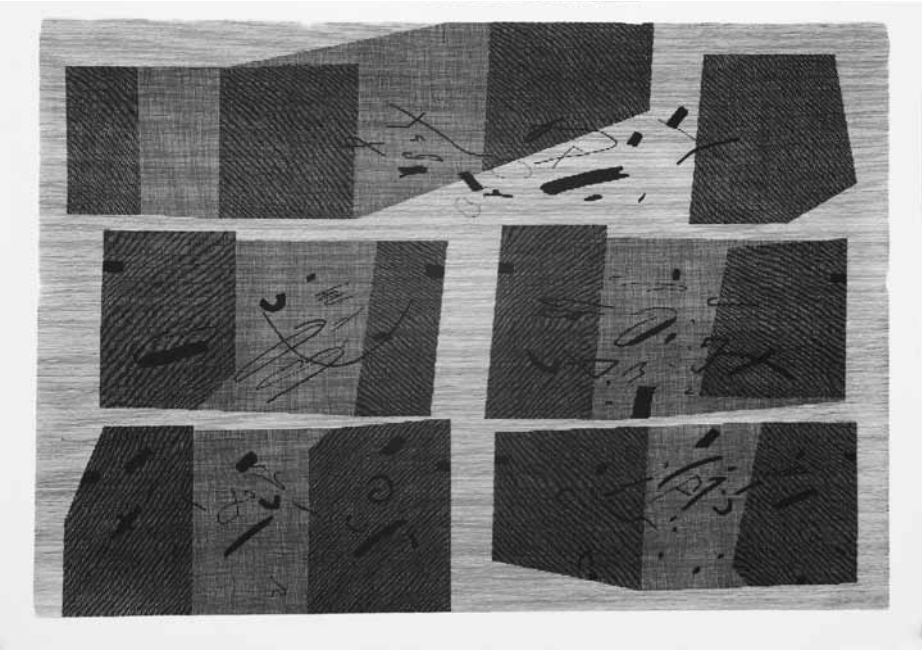
Borut Popenko se je rodil leta 1969 v Mariboru. Leta 1993 je na Pedagoški fakulteti v Mariboru diplomiral s temo Barva in plastičnost forme. V letih 1995/96 (leta 1997 je zaključil študij slikarske specialke) se je kot gostujoči študent izpopolnjeval na Hochschule fuer Kunst und Design v nemškem mestu Halle (tam je prejel 3. nagrado za prostorsko postavitev Kristalno polje). Kasneje (1998/99) je gostoval še na School of Fine Arts v Atenah in na Umetnostni akademiji v Pragi (2001). Mariborski umetnik ustvarja na različnih vizualnih področjih (slika, fotografija, video in prostorske postavitve), ki govorijo o kontinuiteti osnovnih idej in likovnih principov.

BREZ NASLOVA
2013
akril na platno
120 X 120 cm,

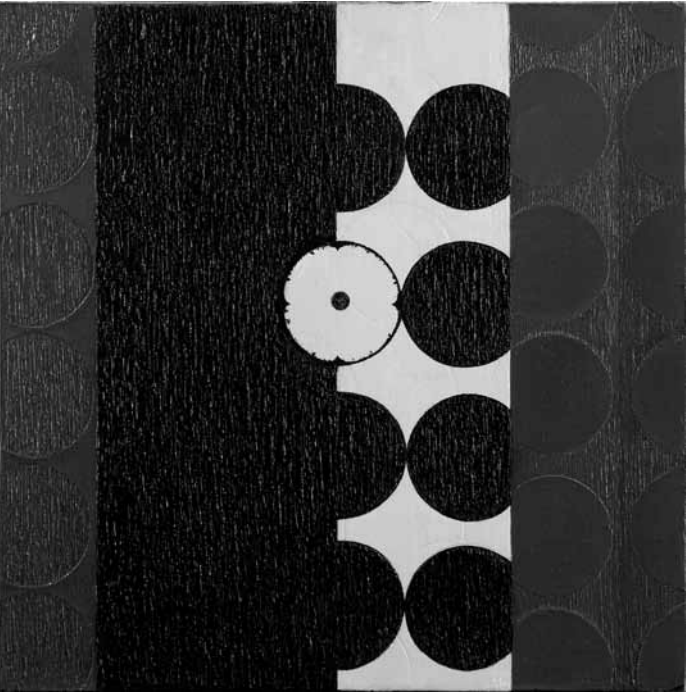
Boge Dimovski

Boge Dimovski je leta 1978 diplomirali slikarstvo, leta 1981 magistriral iz restavratorstva in leta 1983 iz grafike na ALU v Ljubljani, leta 1987 je habilitiran za visokošolskega učitelja za grafiko na Univerzi v Ljubljani ter risanja in slikanja na Univerzi Cirila in Metoda v Makedoniji leta 1990. Pridobil si je naziv muzejskega svetovalca. Deluje na področju slikarstva, grafike, kiparstva, restavratorstva ter zadnjih deset let kot likovni kritik. Do sedaj je imel 36 samostojnih razstav, sodeloval pa je na preko 260 skupinskih razstavah doma in v tujini. Za svoje delo je prejel dve nacionalni ter štirinajst mednarodnih nagrad.

Jelka Flis

Rojena leta 1959 v Celju. Leta 1983 diplomirala pri prof. Kiarju Mešku na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani. Leta 1985 končala slikarsko specialko pri prof. Andreju Jemcu na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani. Bila štipendistka sklada Moše Pijada. Razstavljala doma in v tujini. Za svoje delo prejela različna priznanja. Živi in ustvarja v Ljubljani.

IMAGINE...
2012 / 2013
mešana tehnika
50 cm x 50 cm

Stolp Škrlovec _ galerija zgoraj

Črno in belo v prostoru ALPE JADRAN

Prekmurski kipar in slikar **Ferenc Király** je predstavnik sodobne slovenske in madžarske likovne umetnosti in lanskoletni nagrajenec mednarodnega festivala likovnih umetnosti Srečanja 2012 v Kranju. Vsestranski ustvarjalec z dolgoletnimi izkušnjami in poznavalec tradicionalnih in sodobnih kiparskih tehnik in tehnologij je mojster klasične obdelave naravnih materialov, kot so: kamen, les, glina. Ustvarja male in velike plastike, tako realistično kot abstraktno natančno izvedene motive za interierne in eksterierne postavitve v kamnu, lesu in terakoti. Zanima ga domišljajska, organska, rastlinska oblika prostorskega izražanja. Neodvisno od uporabljenega materiala in motiva so njegove plastike perfekcionistično oblikovno »baročno« uglajene in kultivirane. Rad eksperimentira s kombiniranjem različnih materialov, kot sta les in kamen ali drugi materiali, ter išče nove izzive in izpovedne možnosti. V abstraktnih kiparskih delih neguje kontraste v barvi, obliki, materialu, strukturi itd., v katere vnaša duhovno mehkobo in estetsko miselnost. Stilizirana, simetrično-asimetrična postavitev čistih, plastičnih zgovornih oblik je pomembno in zahtevno delo. V dolgi karieri je ustvaril kakovostni opus na več likovnih področjih, od kiparstva in slikarstva do grafike.

Jože Vrščaj je postal znan po vztrajni integraciji tridimenzionalno oblikovane kocke s sekundarnim slikarstvom in grafiko. Je sodoben postmodernistični ustvarjalec, kipar, ki pripada »novemu času«. Pri svojem delu ne uporablja klasičnih kiparskih materialov, kot so glina, kamen, bron, les, železo, temveč se že več desetletij posveča iskanju in uporabi sodobnih materialov, kot so umetne smole, lepilne mase, pleksi stekla. V svoje preproste, čiste, prozorne tridimenzionalno oblikovane kocke vključuje in v njih zapolnjuje pestre likovne vsebine. Kocka predstavlja prispodobo, okvir za izpovedovanje estetskih, abstraktnih, iluzionističnih zgodb. Podobe se zrcalijo v njeni notranjosti, medtem ko kocka ostaja avtorjev zaslon, okno. Kocka je sestavljena iz več vertikalnih ali horizontalnih plasti, filigransko natančno položenih in perfekcionistično izvedenih. Pleksi steklo je obdelano do kristalne prozornosti. Zasnovana je na dialektu med trdnostjo zunanje oblike in organskimi, mehкими odsevi v notranjosti. Je njegov nepogrešljiv likovni element, ki mu prinaša srečo. »Kocka je padla «pri Jožetu Vrščaju takoj po končanem študiju na ALU v Ljubljani in ga spremlja že štiri desetletja.

Slovenski slikar fotorealistične smeri sodobnega hiperrealizma **Darko Slavec** ostaja zvest tradicionalni tehniki slikanja in duhovno meditativnim pripovednim vsebinam. Odloča se za tehnično zahtevne, skrbno izbrane motive, kot so posvetne podobe, tihožitja ali kot pri ciklu »kozmos«, »vesolje« (nad) realistični poudarki, nastali po predlogah iz znanstvenih revij. Njegova dosedanja umetniška pot je bila posvečena upodabljanju figur, tihožitij in teoretičnim raziskovanjem sodobnih in klasičnih motivov. Pri svojih kompozicijskih postavitvah se poslužuje sodobne, digitalne tehnologije foto-kolažnih postopkov. V zadnjih delih ga spoznavamo kot strogo simetrično fragmentarnega slikarja, ki se izogiba zapletenim, asimetričnim kompozicijskim postavitvam in uprizarja preproste geometrijske oblike, npr. krog, simbol brezkončnosti, večnosti. Darko Slavec preko osebnih teoretičnih razlag išče odgovore na estetsko preproste abstraktne vsebine.

Mario Palli Konceptualna slikarska razmišljanja ga vodijo v strogo abstraktno, geometrijsko razporeditev slikovnega prostora. Dobimo občutek, da ustvarja po teoretičnih pravilih »orisanih likovnih prvin«. To so subtilno izvedeni zapisi z iluzionističnimi poudarki. Analitičen pristop in barvno opredeljena kompozicijska popolnost sta lahko monokromni ali komplementarni. Pri opazovanju njegovih del občutimo na prvi pogled minimalistično preprostost, ki kasneje preide v ustvarjalno zapletenost. Gledalcu ponuja vpogled v organiziran prostor ter večplastno slikanje »filtriranih« barvnih ploskev. Z uporabo različnih tekstur blaga enakomerno prekrije celotno barvno ploskev, kar zmanjšuje intenziteto in prispeva k lažurnemu, transparentnemu slikanju ploskev in likovnih vsebin. Odloča se za »velike« ploskovno čiste površine s horizontalno in vertikalno usmerjeno strukturo in kompozicijsko zgradbo. Horizontalni in vertikalni trakovi, obrisi predstavljajo mejnike nedotakljivega živega prostora. Tehniko slikanja, prekrivanja čistih barvnih nanosov je prevzel od srednjeveških mojstrov stenskega slikarstva. To so senzibilne, krhke in statične poduhovljene krajine, študijsko upodobljene in načrtno urejene. Pogled na njegova dela je pogled na urejen prostor. Njegova slikarska dela so estetsko vabljiva, čista predstava lepe umetnosti.

Slikarska dela **Karla Vouka** so vizualni, ploskovno stilizirani geometrijski liki in z linijsko konturo oblikovani simboli, znaki. Uporablja čiste kritne barvne nanose v izbranih barvnih razmerjih med velikimi ploskvami ali hladno-toplimi odnosi. Iz arhitekturnega področja si »izposoja« ponavljajoče se dekorativne ornamente in fragmente raznovrstnih simbolov. Slikarsko polje običajno razdeli na dve ploskvi nasprotujočih si barv, hladno-toplih, večjih-manjših. V njegovih delih je risba osnovni povezovalni element, ki jo najprej srečamo kot pozitiv, nato kot negativ, lahko je čista zarisana, stilizirana silhuetna. Risba narekuje vsebino, urejenost, red, strukturo in čas. Kompozicijsko podobo gradi na preprosti geometrijski mreži. Celoten sistem sklene v premaknjenem zlatem rezu. V slikarstvu ne išče iluzionizma barvne ali linijske perspektive. Njegova dela so estetsko tehtne povečave, ki jih sestavlja sproti iz geometrijsko konstruiranih likov. Neguje sodoben, minimalističen, konceptualen likovni izraz.

Manfred Moerth skozi črno-bele tonske barvne gradacije drsajočih, vzvalovanih potez ustvarja strukturno privlačne in enostavne sledi na različnih nosilcih. Njegov sodoben, minimalistično oblikovan koncept upodobljenega motiva je monokromno ploskovno poudarjen. S čistimi, intenzivnimi, »kritnimi« barvnimi nanosi prikazuje strukturno, abstraktno iluzijo zrcalnih odsevov, ki asociira na premične fotografske posnetke hitro premikajočih se predmetov. Na pogled tehnično preprosta izvedba z gumijastim valjem ali plastično lopatico daje ekspresionističen, neposreden videz. Kontrastne sledi horizontalnih ali vertikalnih ploskev so v komplementarnem barvnem razmerju 1:3. Barvno zasičeni spolzki premiki puščajo za sabo neponovljive, nepredvidljive sledi. Pri svojih izvedbah ne uporablja klasičnih slikarskih orodij, temveč se poslužuje valja ali lopatice, z orodij, značilnimi za grafično umetnost. Njegova dela so polna igrivosti, dinamike, nemira v »čistih« estetskih in logičnih abstraktnih podobah. Bistvo njegovega dela je kompozicijska in ploskovna stabilnost. Skozi vizualno refleksijo ustvarja raznovrstne barvne impresije, »vodne« slike ter ekspresiven, tonski zapis.

Stane Jagodič je multimedijski umetnik. Njegovo delovanje na likovnem področju je bogato in raznovrstno. Ukvarja se s slikarstvom, fotografijo, fotomontažo, grafiko, kolaži, asamblaži, objekti, performansom, karikaturu. Spada med slovenske umetnike, ki so bolj priznani v tujini kot doma. Na prvi pogled so njegova dela težko razumljiva, zapletena, zaradi intelektualne filozofske miselne zasnove. »Odgovarja in ugovarja« aktualnim družbenim dogodkom. Njegova dela so vsebinsko občutljiva, vizionarna. Umetniška pot Staneta Jagodiča je dolga in bogata z izkušnjami. Sodi med ustvarjalce višjega intelektualnega nivoja z nadrealističnimi deli in konceptualnimi vsebinami. Je pronicljiv »opazovalec«: zavzema se za opisno pripovednost, gledalca sili k razmišljanju in ga ne pušča ravnodušnega. Resničnost prihaja preko emocionalnosti in se pretaka v sarkazem, ironičen humor in politično satiro. Njegovo početje je iskreno, nedoločeno. Deluje kot »prerok«, iluzionist, svet »vidi« s svojimi očmi iz svoje perspektive. Kot ustvarjalec se upira zatiranju, nepravичnosti. Je brezkompromisen perfekcionista, ki s kirurško natančnostjo »secira« aktualno dogajanje. Ne obremenjuje se z utopijo tradicionalne umetnosti. Skozi sodobno tehnologijo in uporabo raznovrstnih tehnik išče izziv, inspiracijo. Resno se posveča vsem reproduktivnim likovnim izraznim sredstvom. Njegov osebni pogled na dogodke v svetu ga postavlja v vlogo sodobnega družbeno angažiranega umetnika.

Damir Globočnik, umetnostni zgodovinar, muzejski svetnik in likovni kritik se že več desetletij posveča tudi fotografiranju. Fotografski posnetki refleksij, realnega, naravnega okolja pri Damirju Globočniku predstavljajo abstraktne miniature, fragmenti, drobni zapisi, raznovrstne, organske, »preproste« oblike. Za fotografiranje narave potrebuje poseben trenutek, trenutek v iskanju motiva, kraja in časa. Realistično predmetno vsebino narave na fotografskih posnetkih kasneje razvrstnoti do njene nerazpoznavnosti v korist kompozicijske enovitosti abstraktne celote. Nepotrebne, odvečne in moteče detajle v kompoziciji digitalne fotografije zreducira, očisti ter s tem poudari estetsko minimalistično vsebino, kontraste med svetlo-temnim in hladno-toplim. Z raziskovanjem likovnega procesa in domišljijskim pristopom ter s poenotenjem raznovrstnih oblik v celoto rešuje strukturne probleme. To je avtorjev izziv in nadgradnja v iskanju nove interpretacije. Zanima ga kreativno miselno-ustvarjalno delo, ki se kaže v harmoničnih odgovorih, liričnih rešitvah in sodobnem konceptualnem izrazu. Niti se ne zadovolji s prenosom tradicionalnega motiva oziroma tipično realnega fotografskega posnetka niti ga ne zanima sama banalna pripovednost brez teoretične podkrepitev. Odgovarja na izzive novega časa. Kompozicija oblikovanega prostora v njegovih fotografskih delih je vsebinsko ovrednotena abstraktna asociacija na reliefne, nenavadne, spolzke krajinske predele, ki spominjajo na grafični odtis, na tehniko slepega tiska. V zadnjem času se Damir Globočnik posveča novemu ciklusu figuralnih motivov.

Kot muzejski svetnik Gorenjskega muzeja Kranj in varuh fotografske zbirke Kabineta slovenske fotografije ohranja nenehen stik s fotografsko umetnostjo.

mag. Boge Dimovski

Ferenc Király

Ferenc Király se je rodil leta 1936 v Dolnjem Lakošu. Po šoli za oblikovanje v Ljubljani je študiral na ljubljanski akademiji za likovno umetnost, pozneje pa na Akademiji za likovno umetnost v Zagrebu, kjer je leta 1964 diplomiral na oddelku za kiparstvo pri prof. Franetu Kršiniću. Kot akademski kipar je študijsko bival v Severni Ameriki ter popotoval po Afriki, Mali Aziji, Izraelu, Egiptu in Evropi. Je član Zveze društva likovnih umetnikov Slovenije in Društva likovnih umetnikov Prekmurja in Prlekije. Sodeloval je na številnih samostojnih in skupinskih razstavah doma in v tujini. Za svoje umetniško ustvarjanje je prejel več nagrad in priznanj, med njimi leta 2005 tudi prestižno nagrado Munkácsy Mihály-a. Kot svobodni umetnik živi in dela v Lendavi.

Jože Vrščaj

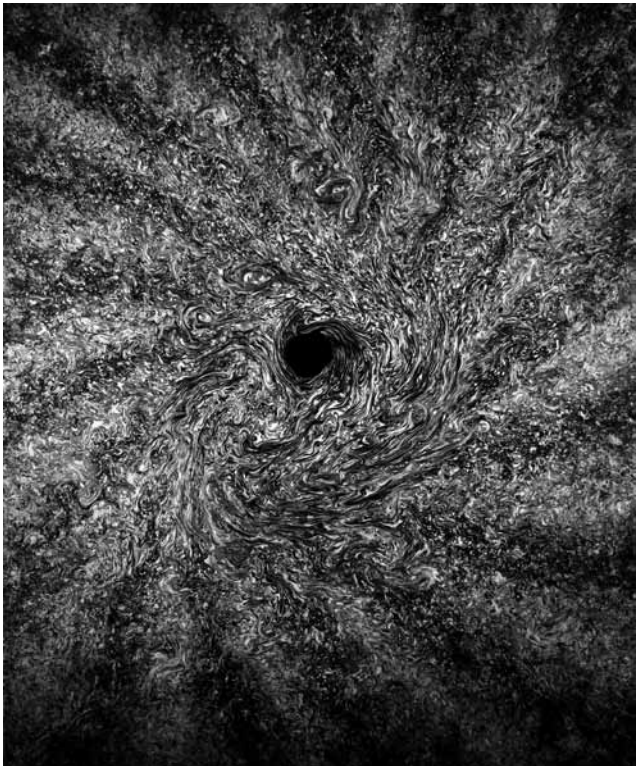
Jožef Vrščaj, rojen leta 1950 v Črnomlju, diplomiral na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani leta 1977 pri prof. Slavku Tihcu. Sedaj živi in dela kot svobodni umetnik v Ljubljani in Črnomlju.

V STIKU S PROSTOROM

skulptura pleksi steklo
12 x 12 x 12 cm

Darko Slavec

Darko Slavec, akademski slikar, mag. slikarstva in mag. grafike, se je rodil 10. junija 1951 v Postojni. Diplomiral je na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani leta 1975 pri prof. Jelisavi Čopič. Študij je nadaljeval na slikarski specialki in leta 1977 diplomiral pri prof. Gabrijelu Stupici. Istega leta se je vpisal še na grafično specialko in leta 1980 diplomiral pri prof. Bogdanu Borčiču. Do sedaj je pripravil 149 samostojnih slikarskih razstav ter sodeloval na 159 skupinskih razstavah doma in v tujini. Zaposlen je kot redni profesor za risanje in slikanje na Katedri za oblikovanje tekstilij in oblačil Oddelka za tekstilstvo Naravoslovno tehniške fakultete Univerze v Ljubljani. Je soustanovitelj Visoke strokovne šole za risanje in slikanje v Ljubljani in je bil profesor na tej šoli od njene ustanovitve leta 1990 do leta 2010. Živi in dela v Ljubljani.

Iz cikla ČRNE LUKNJE X

2012
akril na platno
120 x 100 cm

Stolp Škrlovec _ galerija zgoraj

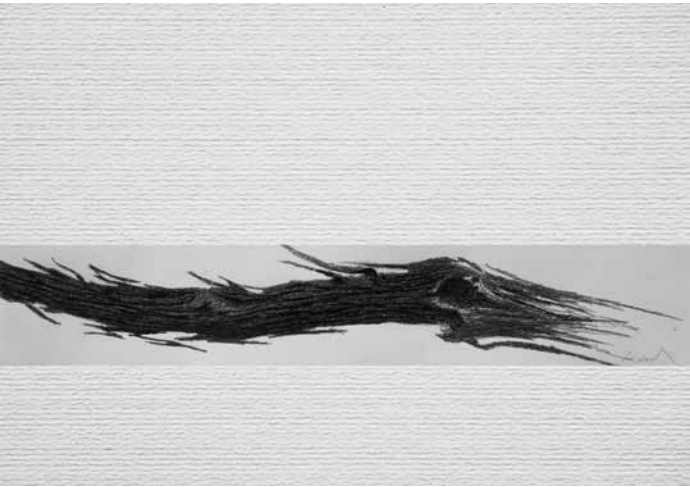
Mario Palli

Mario Palli se je rodil leta 1946 v Gorici (Italija).Diplomiral na Šoli za oblikovanje v Gorici (Italija). Diplomiral na inštitutu za likovno umetnost v Benetkah v razredu za fresko slikarstvo. Od leta 1967 poučuje na oblikovni šoli v Gorici, kot profesor za risanje in slikanje. Kot profesor je gostoval tudi na podobnih likovnih šolah v Bariju in Trstu. Leta 1979 se specializira za izdelovanje ročno izdelanega papirja in poglobi interes za umetniško grafiko. Sodeluje na vseh pomembnih mednarodnih razstavah grafike in slikarstva po svetu. Pomembne mednarodne nagrade je prejel v Krakowu (PL), Bielli (I), Banska Bystrica (SK), Katowice (PL), Solun (GR). Živi in dela v Gradiški ob Soči, Volčjem Gradu in v Ljubljani, kjer zadnje čase živi z družino.

SINOPIA BIANCA
COPERTA DI NERO
90 x 160 cm

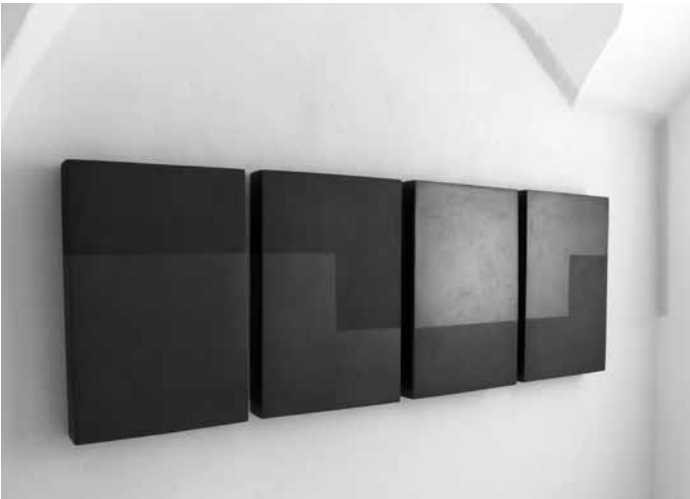

CUT # 200
2013
mešana tehnika
70 x 100 cm

Manfred Mörth

Rojen 7. decembra 1960 v Griffen na Koroškem / Avstrija. Obiskoval gimnazijo v St. Paulu, kasneje je študij nadaljeval v Grazu. Od leta 1986 deluje kot svobodni likovni umetnik. Razstavljal na številnih samostojnih in skupinskih razstavah mdr. tudi v Museum Moderner Kunst Kärnten, Künstlerhaus Klagenfurt, Galeriji Equrna, Galeriji likovnih umetnosti, Slovenj Gradec.

Stane Jagodič

Stane Jagodič se je rodil 15. junija 1943 v Celju in mladost preživel v raznih krajih na Šmarskem (okolica Šmarja pri Jelšah). Leta 1964 je končal Šolo za oblikovanje in leta 1970 diplomiral na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani. Deluje kot samostojni ustvarjalec na področjih: slikarstvo, grafika, karikatura, fotomontaža, objekt montaža, asemblaž in kot publicist. Ni ga zanimala samo zunanja podoba-forma figuralnega ali predmetnega sveta ampak tudi notranja. Že v začetku sedemdesetih let (1972) se je začel ukvarjati z rentgenskimi kolaži (X-Ray Art) in vzporedno z abstraktnim slikarstvom, kinetičnimi rešitvami, praygramom ter s kibernetičnim konstruktivizmom in postopoma začel prodirati tudi v notranjost strojnih-računalniških objektov. Velik poudarek vseskozi od leta 1965 daje angažirani umetnosti (lokalni ali občečloveški problematiki) s pomočjo satirične risbe, fotomontaže, tridimenzionalnih objektov in to skozi poetično obarvano simboliko; izraža pa se tudi v besedni obliki. Bil je pobudnik in vodja likovne skupine Grupa Junij, 1970-1985 (mednarodno likovno gibanje), snovalec Mednarodne likovne zbirke Junij in pobudnik ter vodja Slovenskega trienala satire in humorja Aritas-satirA (1995-2001). Priredil je preko petdeset samostojnih razstav in sodeloval na preko dvestotih skupinskih razstavah ter v mnogih likovnih žirijah doma in v tujini.

Damir Globočnik

Damir Globočnik (roj. 1964) je doktor umetnostne zgodovine in zgodovine, muzejski svetnik in likovni kritik. Študijsko se posveča proučevanju likovnih upodobitev pesnika dr. Franceta Prešerna in ilustracij njegovih pesmi, proučevanju slovenske karikature in satirične ilustracije ter povezavi med kulturno in politično zgodovino ter likovno umetnostjo v 19. in 20. stoletju na Slovenskem. Izdal je naslednje knjige: 12 jeznih mož / 12 zgodb o slovenski karikaturi (1998), Vodiški čudeži (1999), Pesnikova podoba / O portretih in karikaturah pesnika dr. Franceta Prešerna (2000), Afera Theimer (2001), Portreti/Porträts/Ritratti – Slovenski likovniki v Avstriji in Italiji (skupaj s Tihomirjem Pinterjem, avtorjem fotografskih portretov; Mohorjeva založba v Celovcu in Gorici, 2002/2003), Prešeren in likovna umetnost (Mohorjeva založba v Celovcu, Gorici in Celju, 2006), Kulturnozgodovinske študije (Slovensko društvo likovnih kritikov, 2009), Pavliha 1870 / Levstikov satirični list (Slovenska matica, 2010) in Likovna satira / Poglavlja o karikaturi v slovenskih satiričnih listih (Revija SRP, 2013).

PULA

GPN _ Galerija Prešernovih nagrajencev

Lojze Spacal *od črno bele matrice do barvne slike*

Razstava akademskega slikarja in grafika, Prešernovega nagrajenca Lojzeta Spacala **Matrica - grafika - slika** v Galeriji Prešernovih nagrajencev za likovno umetnost Kranj predstavlja izbrana umetnikova dela od leta 1936 do leta 1995. Zgodnji Spacalovi lesorezi so bili predvsem črno beli, kar je mogoče videti tudi v dveh sobah galerije. 16 črno belih lesorezov in matric, ki jih je umetnik spremenil v slike, obsegajo obdobje od leta 1936 (*Spomin na otroštvo*) do leta 1961 (*Neonska civilizacija*). Del razstavljenih del je Spacal razstavljal že leta 1955 v Moderni galeriji v Ljubljani, na prvi samostojni razstavi pri nas in prvem grafičnem bienalu, ki je bil v Ljubljani istega leta.

Marko Arnež

ČOLNI
grafika

ČOLNI
matrica

Peterokraki stolp Škrlovec novi multimedijski center _ galerija

Razvoj medijske tehnologije je v zadnjih desetletjih omogočil neslutene možnosti uporabe. Z množičnimi socialnimi mediji in digitalizacijo, je naše življenje postalo bolj temeljito povezano z novimi tehnologijami, novim načinom življenja, ter novim dožemanjem časa kot takega. Virtualizacija našega življenja je vseobsegajoča in neustavljiva. Doba liberalnega kapitalizma nam skozi medije kaže rešitve za vse naše probleme; socialne, ekonomske, okoljske, Preko interface ekranov, nam omogoča novo čustveno življenje v virtualnem svetu, ki ga v resnici sami soustvarjamo. Tam ni bolečine, tam ni pravih čustev, vse je podrejeno našemu egu in sreči. Video sicer že dolgo ne uvrščamo med nove medije vendar je vseeno vodilna tehnika, ki statično sliko spreminja v gibanje.

Lado Jakša

Umetniški fotograf, svobodni umetnik ter skladatelj in izvajalec lastne glasbe za film, televizijo, gledališče in umetniški ples/. 12 CD-jev avtorske glasbe. Preko 60 samostojnih fotografskih razstav doma in v tujini, avtorska dela v zbirkah številnih galerij po Evropi, fotomonografije, fotografske interpretacije literature, kritiški teksti o fotografiji. Številni avtorski foto-multivizijski projekti doma in v tujini /ZDA, Italija, Avstrija, Francija, Portugalska, Finska/ ter redno sodelovanje na mednarodnih umetniških simpozijih.

DOTIK
an. - dig. print
30 x 40 cm

Srečo Dragan

Srečo Dragan je diplomiral iz slikarstva na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani, leta 1969 in na isti akademiji končal magistrski študij. Leta 1968 je bil član skupine OHO in z njo razstavljal v Moderni galeriji v Ljubljani »atelje '69 in galeriji SC v Zagrebu. Leta 1969 je skupaj z Nušo Dragan posnel prvi videoart v bivši Jugoslaviji.. Od leta 1987 predava video in nove medije na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani. Njegova dela so v stalnih zbirkah, MG v Ljubljani, Stalni zbirki MU v Beogradu, Vido zbirki in Zbirki robotov v Mariboru, v zbirki TRIGON v Gracu, Varšavi, Center CAYC v Buenos Airesu, Zbirki beneškega bienala v Benetkah , v Londonu ter Parizu. Je avtor 42 samostojnih in 120 skupinskih razstav v Sloveniji in tujini. Za svoja dela je prejel številne nagrade in priznanja, med njimi , študentsko Prešernovo nagrado, nagrado Riharda Jakopiča in plaketo Jožefa Stefana.

MOSTOVI ŽIVLJENJA

Tristan Dragan

Rojen 1991 v Ljubljani. Končal klasično gimnazijo Poljane v Ljubljani, kjer sedaj tudi študira na Fakulteti za medije. Sodeloval je pri številnih video projektih, kot so predstavitev knjige Kozma Ahačiča, sodelovanje na mladinskem festivalu Videomanije (uvstitev med deseterico najboljših), zasnova in izvedba več glasbenih spotov za glasbenika Zlatkota. Sicer se na faksu ukvarja z video produkcijo, pri predmetu Osnove fotografije pa je nastala serija fotografij Mostovi življenja.

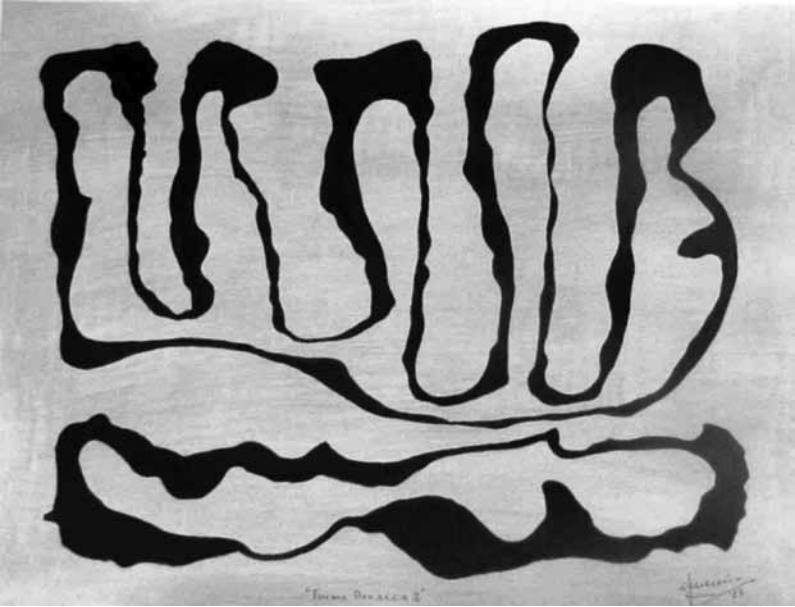
GALERIJA V KRANJSKI HIŠI _ Zavod za turizem Kranj

Gostovanje likovnih umetnikov iz italjanske pokrajine Umbrije se je začelo že desetletje nazaj, ko sem spoznal likovnega umetnika in likovnega kritika Pina Bonanna. Od takrat plodno sodelujemo in izmenjujemo razstave. Odmevna je bila naša predstavitev v mestu Marsciano, v na novo obnovljenem razstavišču keramike in oljčnih glinenih posod. Tokrat se nam predstavljajo slikarka in štirje slikarji na temo črno in belo.

mag. Klavdij Tutta

Pino Bonanno

Pino Bonanno è laureato in Lettere Moderne presso l'Università "Ca' Foscari" di Venezia con tesi di storia dell'arte. Poeta, pittore, critico d'arte e letterario, editore, ha condotto programmi radiofonici di critica e poesia. Ha fatto parte d'importanti giurie di premi internazionali di pittura e poesia. Ha fondato e dirige la casa editrice Fonéma attraverso cui pubblica testi letterari e cataloghi d'arte. E' ideatore e fondatore del Movimento artistico "Cromatismo Ermetico". E' stato redattore della rivista d'arte contemporanea svizzera "Futuro" e della rivista culturale triestina "Arte e Società". E' direttore della rivista d'arte "KunstARTE". Come critico d'arte, ha organizzato, in Italia e all'estero, numerose mostre d'arte. Le sue opere si trovano in collezioni pubbliche e private internazionali. Vive e lavora a Marsciano (Perugia).

FORMA ARCAICA 2
2013
akril na lanenem papirju
50 x 65 cm

Nilo Negroni

Nilo Negroni nato a Foligno (Pg), vive e lavora a Gualdo Tadino (Perugia). La pittura, la letteratura, la poesia, il teatro, il design, la cinematografia sono le passioni che ascolta, respira e vive. I colori, i libri, lo studio, il silenzio sono le cose di cui si alimenta e per cui vive, approfondendo conoscenze ed esperienze umane. Si dedica a tempo pieno alla pittura, per lui importante mezzo di espressione e comunicazione di quel mistero che accompagna la vita. Abita nella casa-eremo tra Assisi e Gualdo Tadino, dove si dedica all'arte, alla meditazione e all'accoglienza di chiunque senta il bisogno di un periodo di condivisione e riflessione. Molteplici sono state le sue esperienze pittoriche, partecipando a mostre personali, collettive e workshops internazionali. E' fondatore e redattore della rivista d'arte "KunstARTE". Molti collezionisti apprezzano i suoi lavori e gli dedicano attenzione e interessi.

Paesaggio
2013
olje na platnu
70 x 50 cm

Valentina Angeli

Valentina Angeli nasce in Umbria nella provincia di Perugia. Poco dopo la sua nascita la famiglia si trasferisce a Terni per lavoro. Da allora, Valentina vive in questa città dove, terminati gli studi universitari, divide il suo tempo tra la gestione della propria attività e l'interesse per l'arte. Frequenta con passione la bottega di alcuni artisti locali con i quali perfeziona la sua tecnica finché compie la scelta di lasciare l'attività imprenditoriale e la pittura diventa il suo principale interesse. Partecipa a mostre internazionali in Francia a Bordeaux e in Brasile, a Salvador de Bahia. Espone in varie città d'Italia come Torino, Perugia, Spello(PG), Avella (BN), Lipari (ME). Chiude l'anno 2011 con una mostra personale alla pinacoteca di Recanati, "Villa Colloredo Mels". Nell'anno 2012 partecipa ai workshop internazionali di Bettona(PG) e di Pascelupo di Scheggia(PG), espone a Roma.

CONSEGNAMI IL TUO ABISSO
2013
olje na platnu
80 x 80 cm

Massimo Lanciotti

Massimo Lanciotti nasce ad Aprilia, dove risiede e lavora. Frequenta l'Istituto d'Arte di latina e dopo il diploma si iscrive alla scuola di fumetto ed illustrazione di Roma e, successivamente, un corso di perfezionamento per illustratori ed aerografia. Lavora nel campo delle decorazioni pubblicitarie, realizza trompe l'oeil, ritratti, quadri su richiesta e caricature personalizzate. Partecipa a mostre collettive e premi, risultando spesso vincitore. E' tra i fondatori della rivista d'arte "KunstARTE". Il suo stile pittorico è sostanzialmente figurativo, ma ultimamente ha sperimentato un accostamento tra la pittura figurativa tradizionale e la prosa e la poesia.

FELICIA
2013
olje na platnu
100 x 100 cm

Raffaele Ricci

Raffaele Ricci nasce a London-Ontario (Canada), nel 1969 e qui rimane fino alla metà degli anni '70. Si trasferisce in Italia e dopo aver finito gli studi superiori frequenta un corso di cartellonistica per lavorare in un'agenzia pubblicitaria. In questo periodo scopre la pittura acrilica e inizia la produzione di lavori, sperimentando la stesura del colore su supporti di tela, legno, cartoncino affinando, nel contempo, la sua grande capacità pittorica. Espone in mostre collettive ed ex-tempore in cui arricchirà la sua tecnica.

AFRICA
2013
akril in pastel na platnu
80 x 60 cm

Galerija Zavod V-ogljje

V vsem obstoju človeštva poizkušamo razumeti naravne zakonitosti in ves čas iz narave črpamo moč, ki nam je potrebna za vsakodnevne obveznosti. Glina kot naravni material, nam daje možnost, da ostanemo v sožitju z naravo in da izrazimo svoja razmišljanja in hotenja ter na svojstven način prikažemo resničen ali domišljijijski svet z uporabo različnih tehnik in z različnimi likovnimi pristopi. Razstava keramike na Jenkovi 4 v Kranju prikazuje umetniška dela po izboru mag. umetnosti Klavdija Tutte in keramičarke Barbe Štemberger Zupan. Predstavljena dela so nastala v okviru tradicionalnega Mednarodnega simpozija umetniške keramike V-ogljje. Že osem let ga organizira zavod V-ogljje, ki je od leta 2011 član elitnega, svetovnega združenja keramikov International Academy of Ceramics, s sedežem v Ženevi. Na simpoziju sodelujejo uveljavljeni umetniki ali profesorji, keramiki, kiparji ali slikarji, tisti umetniki, ki jim je skupno izražanje v glini. S svojimi predavanji in deli, ki ostajajo v stalni zbirki umetniške keramike Muzeja občine Šenčur, puščajo pomembne sledi in polnijo vrzeli v strokovnih znanjih. Tudi pri izboru del za razstavo Črno - Belo, je vidno, da umetniki pri svojem delu uporabljajo različne vrste glin, tako po barvi in strukturi, različne dekorativne tehnike ter različne vrste žganj. Opazujemo lahko, kako lahko izražajo svoja razmišljanja v prvinskem materialu- glini.

Barbara Štemberger- Zupan
Vodja zavoda V-ogljje

Barbara Štemberger-Zupan

Barba Štemberger Zupan, keramičarka in lončarka, Voglje, Šenčur, vodja Zavoda V-ogljje, članica KUD-a dr. Lojz Kraigher Ljubljana, »Pogled na ptico«, lesen okvir in bela glina, črna ptica- redukcijsko žganje, bela ptica- oksidacijsko žganje, 1.100°C

Niko Zupan

Niko Zupan, keramik, Voglje, Šenčur, član Zavoda V-ogljje in KUD-a dr. Lojz Kraigher Ljubljana., »Par«, ženski torzo, črni ročno modeliran, v raku tehniki, beli- valjana plošča, oksidacijsko žganje, 1.150°C

Avtor je v keramiko prenesel svoj značilni mediteranski pristop in ga pretransformiral v črno belo - risbo, ki jo je izvedel z risanjem in praskanjem v osnovo.

Dani Žbontar

Dani Žbontar, keramičarka iz Ljubljane, abstraktna kompozicija izdelana v porcelanu z dodanimi šamotnimi zrcni. Pogled spominja na skupek zmečkanega papirja, zato tudi naziv Abandon- zavržen/zapuščen.

Klavdij Tutta

Ifigenija Simonović

Ifigenija Simonović, pesnica in lončarka. Živi in ustvarja v Ljubljani. Njena dela v glini krasi njena značilna poslikava v obliki obrazov, mačk, ali listov. Podobam pripiše tudi besede, ki bi jih vsi želeli izreči ali doživeti, pa to ne storimo...

Daniela Polz

Daniela Polz, mag. keramike, Höhr Grenzhäusen, Nemčija, tehnika papirnega porcelana, 1.280°C, oksidacijsko žganje. Organski predmeti so prevlečeni s tankimi plastmi porcelana in tako preneseni v drugo dimenzijo- nekoč uporabni predmeti zgubijo uporabno vrednost, postanejo spomin in pridobijo umetniško vrednost.

Peters Martinsons

Peteris Martinsons, (8.01.1931. – 2.08.2013) Riga, Latvija. Po stroki arhitekt, vendar je celo življenje posvetil keramiki, natančneje porcelanu. Deloval je kot profesor na umetniški akademiji v Rigi. Predstavlja se delom »Stolp«, porcelan, železov oksid, 1.250°C

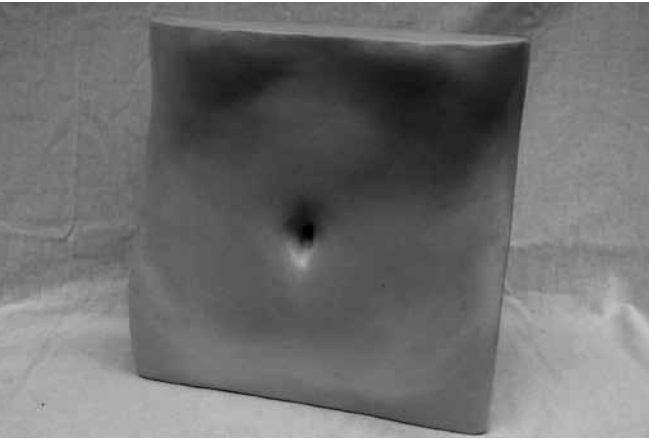
Ivan Skubin

Ivan Skubin, keramik, Golo Brdo v Goriških Brdih, »plesalka«, raku tehnika žganja. S svojimi izčiščenimi oblikami avtor komunicira z naravo, ki mu predstavlja priljubljen motiv.

Jorden Meier

Jeroen Meijer, akad. Kipar, Utrecht, Nizozemska se predstavlja s svojim t.i. metaforičnim središčem sveta, oz. tudi središčem človeškega telesa- popkom, narejenem v beli glini, 1.100°C.

Chuneyt Onder Er

Ahmet Cuneyt ER, prof. keramike na Anadolu University, Eskisehir, Turčija Na stenskih ploščah, ki so predstavljene kot slike, je umetnik ustvaril podobe narave in koz z uporabo RAKU tehnike žganja.

Caffe galerija društva Pungert

Pričujoča razstava znotraj mednarodnega festivala likovnih umetnosti gosti šest Japonskih umetnikov, ki so nedavno gostovali v umetniški residenci Layer. Odzvali so se na povabilo organizatorja in ustvarili dela na temo črno in belo. Zahvaljujem se zakoncema Stržar Kiyohara za pomoč pri organizaciji razstave.

mag. Klavdij Tutta

Inoue Yoko

Rojena na otoku Iki v deželi Nagasaki Japonska. Študirala na Univerzi Waseda Japan. Inoue slika v olju od leta 1986, najprej figuritivno slikarstvo sedaj pa samo abstraktno. Razstavljala v mnogih muzejih v Japonski in v Sloveniji.

Taeko Ukon

Rojena 1954 na otoku Kangawa, Japan. Taekin namen je, da vzbudi izvirne izkušnje v vizualni fiziologiji, katere reagirajo na svetlobo. Ona uporablja japonski papir, prah, lupine, japonski barve in gaze. Razstavljala v Japonski, Švedski in Sloveniji.

Sumiko Kiyohara

Sumiko Kiyohara, rojena leta 1951 v Komaganu na Japonskem, je že v gimnazijskih letih obiskovala tečaje risanja in slikanja. Po zaključenem študiju na Fakulteti za sociologijo v Tokiu je svojo pot nadaljevala v Evropi. Od leta 1974 živi in dela v Stockholmu. Na Švedskem se je v likovni umetnosti izpopolnjevala s študijem na privatni umetniški šoli, dodatno pa se je izobraževala še pri umetnici, akvarelistki Rii Roes Schwarts v Stockholmu in s popotovanjem po Provansi. Zdaj živi in umetniško deluje v predmestju Stockholma.

ON WAY TO THE CHURCH

Yoshikawa Nobuo

Rojen v Japonski, Joshikawa, razmišlja o geometrijskem naključjem, ki želi analizirati sladkorno peno v katero vključuje krivuljo A in krivuljo B. Razstavljal v Japonski, Koreji, Angliji in Sloveniji.

Toshiko Watanabe

Rojena 1947 v Fukuoka okraju, v mladosti je živela in se usposabljala v Tokyu, Bankoku, Hamburgu in Chikagu. Uporablja japonski paper in indisko črnilo. V njenem ustvarjanju, navidezno nekontrolirano, preprosto slikarstvo, za popolen uspeh so nujne zahteve izredno hitrih potez s čopičem. Razstavljala v Japonski, Švedski in Sloveniji.

Jože Stražar Kiyohara

Jože Stražar je bil rojen leta 1940 v Škocjanu pri Domžalah, leta 1965 pa je odšel na Švedsko novim življenjskim izzivom naproti. Tu je začel tudi s pridobivanjem umetniške izobrazbe, najprej na višji šoli za umetnost St. Erik in drugod, nato pa se je še dodatno izobraževal pri umetniku Kegu Haberju. Danes s soprogo Sumiko Kiyohara živi in ustvarja v tišini domačega ognjišča v predmestju Stockholma. Njegova dela izpričujejo mislečega in čustvenega človeka - človeka, ki se ne želi vsiljevati svetu in naravi, temveč biti del nje.

Teater Cafe

Delo na papirju oblikovalca in grafika Miha Perčiča predstavljajo črno-beli »odtisi«, upodobljeni v mešani tehniki, poenostavljeni šablonski izvedbi pod naslovom »Štampiljka«. Interpretacija enobarvnih tonskih izvedb malega formata je nastala za tematsko bienalno razstavo Alpe Jadran in festival Srečanje 2013 z enakim naslovom Črno in belo. Dela vsebujejo šablonska tonska ponavljanja prepoznavnih geometrijskih likov in preprosto zasnovanih organskih oblikah. Uporaba šablon v obliki rož, zvezd in odtiskovanje na papir in lepenko je izziv, ki je bližje grafičnemu področju, zato so dela tudi podnaslovljena z imenom »štampiljke«, produkciji, ki nastane iz matrice. Odločitev za dva tehnično nasprotujoča si pristopa kaže na hitro odločanje, trenutke iskanja različnih vsebinskih in tehničnih ter improvizacijskih možnosti, intervencij v »mešanem« procesu ustvarjanja kakovostnih likovnih izrazov in motivov. Nemirne poteze črno-bele risbe na črni podlagi dajejo občutek negativita, obrnjenega pozitivnega postopka. Kombinirano tehniko nadaljuje s svinčnikom, čopičem, z akrilno barvo in črnim avto-sprejem. Nastale so zanimive minimalistične kompozicijsko lahkotne rešitve. Na večjih formatih papirja si dovoli sprostitev s svežimi gestualnimi potezami, v iskanju simetrično- asimetričnega sožitja med barvnimi ploskvami in risbo kontrastov na črni ali beli podlagi. Skrbno in s preprostimi kontrasti ustvarja pregledna in urejena dela, brez nepotrebnih odvečnih potez prepušča prostor prostorski postavitvi, odprti za svobodno, »svetlobno« gibanje. Na podoben način nastajajo tudi njegova grafična dela. Dela, ki so nastala za tokratno razstavo, so poenostavljene, sklenjene krožne oblike. V simetričnih, pokončno »stoječih« enostavnih variacijah istega motiva uporablja raznovrstne strukturne pristope, predvsem estetsko informelovsko tlorisne predstave. Zanima ga predvsem estetsko vizualna urejenost slikovnega prostora. Male, velike risbe tako postajajo vsebinsko opazne strukturirane, abstraktne interpretacije nepredmetnih zapisov. Predstavljajo njegov osebni prispevek k slovenski sodobni umetnosti.

mag. Boge Dimovski

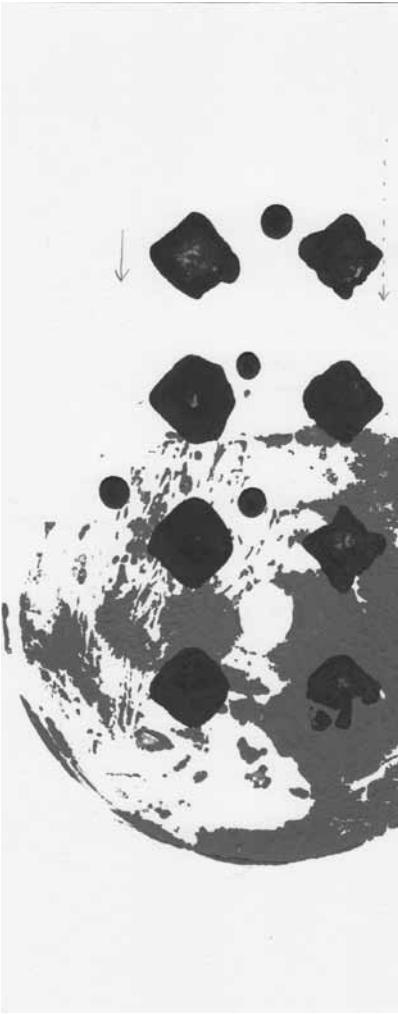
Miha Perčič

Miha Perčič, rojen leta 1972 v Kranju.

Na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani je diplomiral leta 1997. Leta 2002 je končal podiplomski študij na grafični specialki pri prof. Branku Suhjuju.

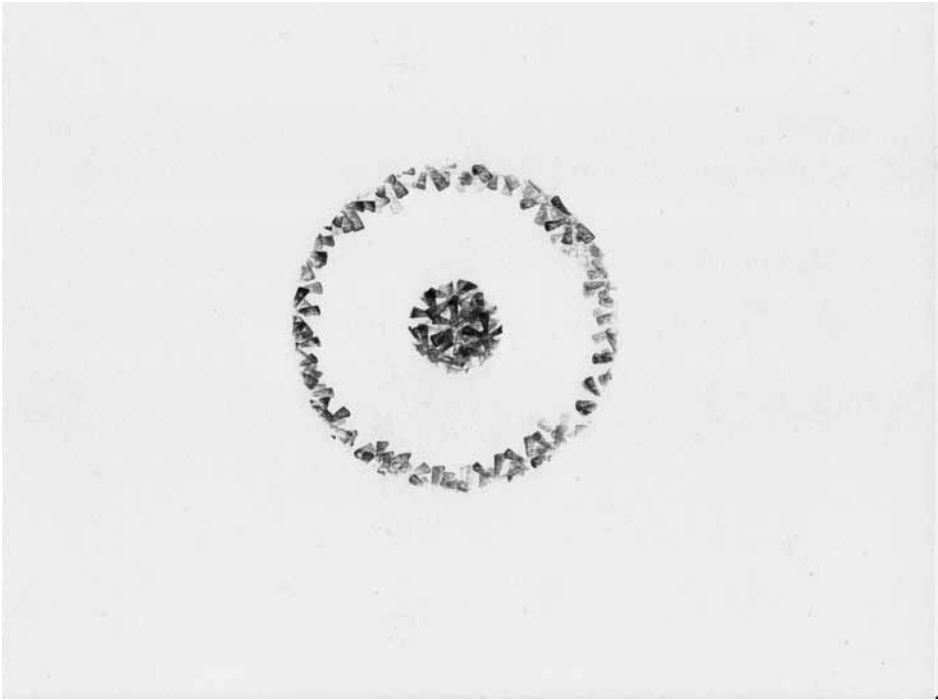
Dela kot samostojni kulturni delavec.

Je član Zveze društev slovenskih likovnih umetnikov (ZDSLU).

ENTERPRISE 004
2013
akril
29 x 23 cm

detajl
ENTERPRISE 001
2013
akril 2013
29 x 23 cm

LUNA EVROPA 021
2013
štampiljke
23 x 29 cm

Galerija Stari Mayer (bivše kegljišče)

Lučka Šparovec

Lučka Šparovec, rojena leta 1984 v Kranju, se je po končani osnovni šoli od leta 1999 do 2003 izobraževala na Srednji šoli za oblikovanje in fotografijo v Ljubljani, smer grafično oblikovanje. V letih 2005 do 2010 je študirala na samostojnem visokošolskem zavodu Šola za risanje in slikanje v Ljubljani (Arthouse – College of Visual Arts), smer slikarstvo. Teoretični del diplomskega dela je opravljala s področja umetnostne zgodovine pri dr. Tanji Mastnak, univ. dipl. um. zgod., praktični del iz slikarstva pri prof. Darku Slavcu, akad. slik. spec. Z odliko je diplomirala z delom Individualistična slikarska praksa in njena artikulacija v umetnosti Nove podobe. Leta 2012 je prejela status samostojne kulturne ustvarjalke na Ministrstvu za izobraževanje, znanost, kulturo in šport Republike Slovenije. Je članica ZDSLU, Društva likovnih umetnikov Ljubljana in Likovnega društva Kranj.

Lojze Kalinšek

Lojze Kalinšek, slikar in likovni pedagog se je rodil leta 1956, leta 1977 pa je diplomiral na Pedagoški akademiji v Ljubljani. Po končanem študiju se redno udeležuje vsakovrstnih likovnih kolonij, simpozijev in srečanj doma in v tujini, kjer si likovni ustvarjalci izmenjujejo mnenja in izkušnje ter v različnih naravnih okoljih bogatijo ustvarjalno inspiracijo. Je član Društva slovenskih likovnih umetnikov, kakor tudi "International Association of Art" (IAA) in "European Council of Artists" (ECA). Ves čas svojo likovno dejavnost združuje s pedagoškim delom z mladino na mengeški osnovni šoli, občasno pa deluje tudi kot mentor in umetniški vodja lokalnih likovnih društev. Ukvarja se tudi z ilustracijo, fotografijo in oblikovanjem na grafičnem in tehničnem področju. V več kot 30 letnem ustvarjalnem obdobju ima za seboj več kot 60 samostojnih in okoli 150 skupinskih razstav svojih likovnih del, poleg Slovenije tudi v Avstriji, Hrvaški, Nemčiji, Madžarski, Finski, BiH, Egiptu, Andori, Indiji, ZDA, Turčiji, Belgiji, Haitiju, Romuniji, na Kosovu, Rusiji in Moldaviji.

Štefka Košir Petrič

Akadska kiparka Štefanija Košir Petrič se je rodila 05.12.1926 v Domžalah. Po končani srednji šoli ja študirala kiparstvo na Akademiji upodablajočih umetnosti v Ljubljani. Njeni profesorji so bili kiparji prof. Peter Loboda, prof. Frančišek Smerdu in prof. Zdenko Kalin, pri katerem je leta 1954 diplomirala. Posvetila se je pedagoškemu delu in poučevala na osemletkah v Sisku in Domžalah ter na Srednji usnjarsko-galanterijski šoli Domžale. Je članica ZDSLU in Likovnega društva Kranj. Po upokojitvi se je v celoti posvetila kiparstvu in risbi. S svojimi deli se redno udeležuje vseh skupinskih in društvenih razstav doma in v tujini, svoje »male plastike« in pasteles pa je predstavila tudi na številnih samostojnih razstavah.

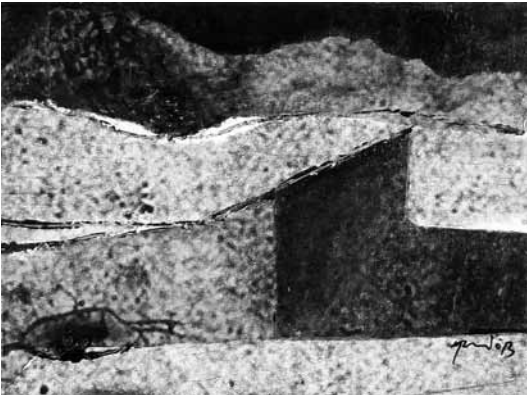

KOLAŽ 2
2013

papir karton

Peter Marolt

Peter Marolt, rojen leta 1965, docent, doktor arhitekturnih znanosti, zaposlen na Fakulteti za arhitekturo, je leta 1993 z diplomskim delom "Kavarna nebotičnik - študija revitalizacije v luči dileme notranja oprema - notranja arhitektura", zaključil dodiplomski študij na tedanji Šoli za arhitekturo, FAGG v Ljubljani. Leta 2001 je s temo Arhitektura sakralnega prostora tu in danes v Sloveniji (Sveto v sakralnem in profanem) magistriral na Fakulteti za arhitekturo v Ljubljani. Na isti ustanovi je leta 2004 doktoriral s temo Pomen likovnosti za arhitekturni prostor. Leta 2005 mu je Univerza v Ljubljani podelila Priznanje za pomembna umetniška dela na področju arhitekture. Istega leta je bil izvoljen v naziv docent za področji arhitekture in oblikovanja. Zaposlen je na Fakulteti za arhitekturo v Ljubljani, sprva kot asistent stažist in kasneje kot asistent. V zadnjem obdobju predava izbirni predmet Likovno oblikoslovje, je tudi nosilec predmeta Projektiranje in kompozicija 4 in 5, tvorno sodeluje pri izbirnem predmetu Detalj v interierju in pri Stanovanjskih stavbah. Od leta 2003 je član Zveze društev slovenskih likovnih umetnikov. V okviru študijskega programa, kot avtor, vodja in mentor mednarodnih interdisciplinarnih študentskih delavnic in hkrati kot predavatelj, sodeluje z Akademijo likovnih umjetnosti v Sarajevu, z oddelkom za Produkt dizajn, v Sloveniji pa na primer tudi z Muzeji radovljiške občine. Pripravil in izpeljal je sedem arhitekturnih delavnic, od tega dve mednarodni, kot mentor je sodeloval na devetih.

Andreja Eržen

Andreja Eržen je bila rojena 21. 1. 1969 v Ljubljani. Iz slikarstva je diplomirala na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani. Ustvarja na področjih slikarstva, tradicionalne umetniške grafike, animacije, ilustracije in grafičnega oblikovanja. Vodi različne slikarske tečaje in tečaje grafike za otroke in odrasle. Do sedaj je imela 13 samostojnih razstav in sodelovala na 40 skupinskih razstavah. Živi in ustvarja v Medvodah in Kranju.

GICHIN IN JAZ
2013

risba s tušem na papirju

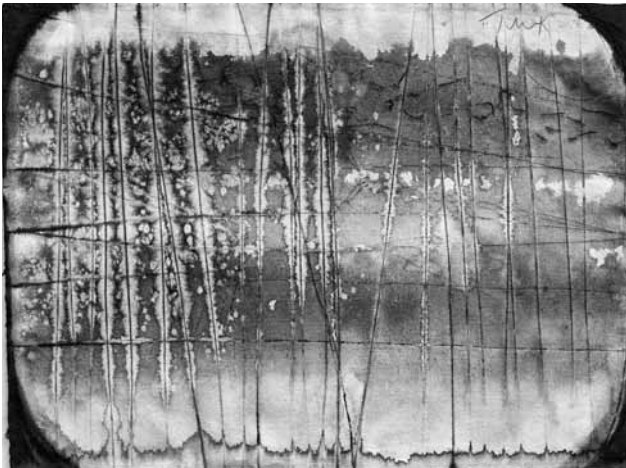
Janez Ravnik

Rojen je 28. decembra 1929 v Bohinjski Bistrici. Leta 1950 je dokončal šolo za oblikovanje v Ljubljani in v leta 1955 diplomiral na Akademiji primjenjenih umjetnosti v Zagrebu, pri prof. Ž. Hegeđušiću. Od leta 1956 do upokojitve je deloval kot likovni pedagog na osnovni šoli prof. dr. Josipa Plemića na Bledu. Za svoja dela je prejel več nagrad, med njimi Prešernovo nagrado gorenjskih občin in Linhartovo srebrno plaketo. Imel več kot 70 samostojnih in številnih skupinskih razstav doma in v tujini. V dolgem obdobju je bil organizator posameznih likovnih razstav na Bledu.

Biserka Komac

Rojena sem 27.5. leta 1949 v Ljubljani. Srednja izobrazba : gimnazija (nekdanja Šubičeva), po tem sem študirala najprej arhitekturo, ki je nisem dokončala ker se mi je »zgodila« družina, nato sem po nekajletnem premoru naredila sprejemne izpite na ALU Ljubljana, kjer sem tudi diplomirala, smer grafično oblikovanje pri Ranku Novaku in Miljenku Liculu. (Slikanje na ALU je potekalo pri docentu akad. slik. Emeriku Bernardu, kiparstvo pa pri prof. Luju Vodopivcu).

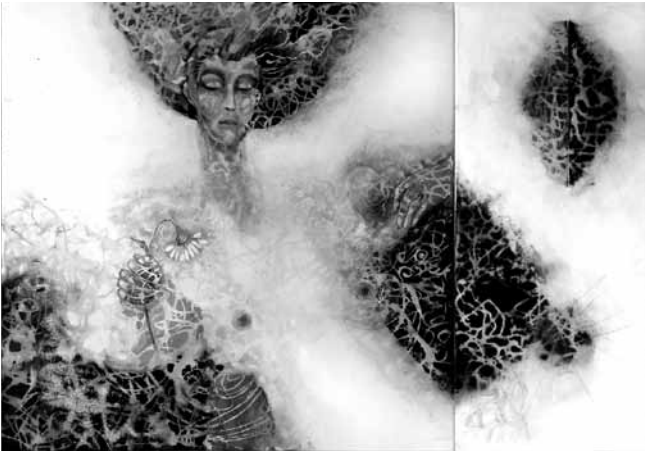
poliptih ODLOČITVE
skupaj 158 cm

Tomaž Šebrek

Tomaž Šebrek se je rodil 26.12.1963 v Kranju. Osnovno likovno dejavnost posveča grafiki. Deluje na področju slikarstva in kiparstva, slednje mu predstavlja dominantno vlogo njegovega delovanja. Prisotnost v likovni umetnosti razume kot nezaključeno področje izobraževanja in raziskovanja. Izobraževal se je pod strokovnim vodstvom v Ljubljani, Novem Mestu in Kranju. Deluje od leta 1987, izljučno na področju likovne umetnosti pa samostojno od leta 2001. Imel je več samostojnih in skupinskih razstav doma in v tujini.

ČRNOBELO

Galerija Stari Mayer (bivše kegljišče)

Janez Praprotnik

Rojen 17.6.1943 v Ljubljani. Maturiral industrijsko oblikovanje na Šoli za oblikovanje v Ljubljani, leta 1966,diplomiral slikarstvo na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani pri prof. Štefanu Planincu. Od leta 1966-1968 zaposlen kot dekorater, nato aranžer in nazadnje kot likovni tehnik v trgovskem podjetju; od oktobra 1968 do avgusta 2006 zaposlen kot grafični oblikovalec v prehranbenem podjetju. Živi in ustvarja v Domžalah.

NIVO
2013
akril na platnu
80 x 60 cm

Irena Gayatri Horvat

Irena Gayatri Horvat je bila rojena v Zagrebu, ker je tudi končala Likovno akademijo, pri prof. Miroslavu Šuteju. Trenutno dela doktorat v smeri razvojne psihologije na FF v Ljubljani. Na študijskih potovanjih je preučevala mnoge kulture sveta, med drugimi Indijo, Nepal, Tibet, Malezijo, Tajsko, Indonezijo, Argentino in Čile. Doživetja prenaša v slike in v poezijo. Ob likovni dejavnosti in sodelovanju na številnih projektih, samostojnih in skupinskih razstavah, sodelovala je na več mednarodnih umetniških simpozijih doma in po svetu. Je tudi članica Hrvaškega društva likovnih umetnikov (HDLU) Zagreb. Ob slikarstvu se posveča tudi art-terapiji, skupinskim projektom z otroki in odraslimi (mandala). Živi in dela v Sloveniji, kjer je leta 2010 prejela Zlati penzl, nagrado za najdražje prodano sliko na humanitarni dražbi Ars humana, MC Medvode.

Boleslav Čeru

Boleslav Čeru, rojen 19.9.1953, v Ljubljani. Že v rani mladosti se je ukvarjal z risanjem. Z leti, pa se je s poglobljanjem v slikarstvo, tudi oblikoval. Imel je več samostojnih likovnih razstav, udeležuje pa se tudi skupinskih razstav po Sloveniji in tujini(Zgonik-Italija, Trossingen-Konigsbrun-Augsburg-Nemčija). Za svoje likovno delo je prejel tudi priznanja. Je član Zveze društev slovenskih likovnih umetnikov in član Društva likovnih umetnikov Kranj. Živi v Kranju.

Karlo Kuhar

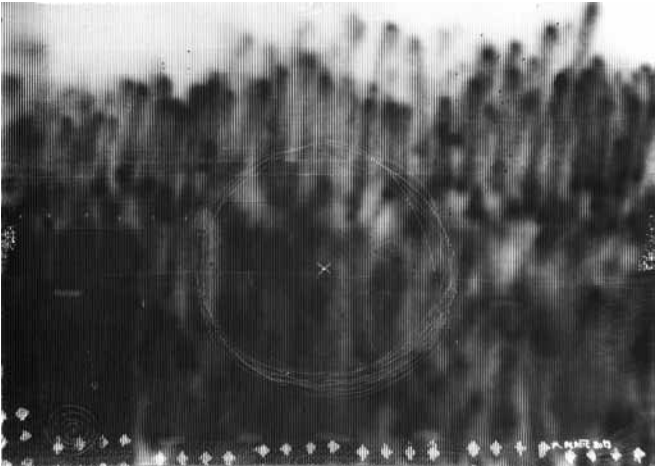
Rojen je bil leta 1952 v Spodnji Besnici pri Kranju. Od leta 1972 razstavlja doma in v tujini. Imel je že več kot 50 samostojnih razstav, v zadnjem času med drugim 2006 - Kleiner Atelier v Furthu v Nemčiji, 2008 - Atelje Puhart in Makedonsko kulturno društvo sv. Ciril in Metod v Kranju, 2010 - Galerija Mestne občine v Kranju, 2011 - Katoliški dom prosvete v Tinjah na Koroškem. Sodeloval je na več kot sto skupinskih razstavah v Sloveniji, Avstriji, Nemčiji in Franciji. Udeležuje se umetniških srečanj in likovnih kolonij. Prejel je številne nagrade in priznanja (1981 nagrada na Ex-temporu v Piranu, 1987 Velika Prešernova plaketa gorenjskih občin, 1995 in 2006 nagradi na Slovenskem bienalu mesta Kranj). Karel Kuhar je član Kulturnega društva Jožeta Paplerja, Besnica ter član Društva slovenskih likovnih umetnikov in Likovnega društva Kranj. Živi in ustvarja na Pešnici blizu Kranja, kjer ima tudi svojo galerijo.

Franc Bešter

Roj. 1957, maturiral na gimnaziji v Kranju (1976), diplomiral na ALU v Ljubljani 1983. Profesorji: Š. Planinc, J. Bernik, G. Gnamuš. Po diplomi bil 10 let v pedagoškem poklicu (6 let na OŠ F. Prešerna v Kranju, 4 leta na gimnaziji na Jesenicah), sicer pa v svobodnem poklicu. Do zdaj priredil okoli 50 samostojnih razstav in sodeloval na številnih skupinskih razstavah. Njegov slog je neke vrste nadrealizem, ukvarja se tudi s slikanjem vedut.

MLEČNA CESTA I.
2013
akril
70 x 100 cm

Jaka Bonča

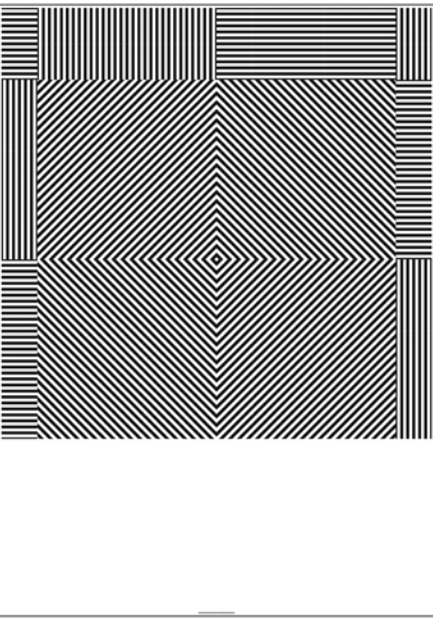
Rojen 1962 v Ljubljani
Diploma: mentor prof. Janez Koželj, Fakulteta za arhitekturo 1987
Magisterij: Okolje in zaznava okolja med gibanjem; mentor mag. Peter Gabrijelčič, Fakulteta za arhitekturo 1990
Doktorat: Prostor, gibanje in barva v arhitekturi; mentor dr. Jožef Muhovič, Fakulteta za arhitekturo 1993
Zaposlen na Fakulteti za arhitekturo Univerze v Ljubljani.

TIPKARIJE5

Miha Perčič

Miha Perčič, rojen leta 1972 v Kranju. Na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani je diplomiral leta 1997. Leta 2002 je končal podiplomski študij na grafični specialki pri prof. Branku Suhyju. Dela kot samostojni kulturni delavec. Je član Zveze društev slovenskih likovnih umetnikov (ZDSLU).

Cveto Zlate

Rojen 1955 v Vogljah pri Kranju, leta 1977 diplomiral na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani, diplomu tretje stopnje je opravil 1980 pri prof. Janezu Berniku. Ukvarja se s slikarstvom, grafiko, fotografijo in uporabno grafiko.

Makedonski kulturni center Kranj _ galerija

Njegova prva jutranja misel je poteza, strukturni zapis dneva, kar je bistvo in osnovna za doživljanje njegovih likovnih del. Barvni vizualni zapisi narekujejo sugestivno abstraktne, mehke, opisne predstave, ki sprožajo raznovrstne asociacije na dogodke iz naravnega okolja. Spomine na prežarjeno atmosfero pokrajine združuje v igrive, barvno komplementarne kompozicije. Estetsko poenostavljene, vizualno občutljive, tople in svetle oblike brez ostrih senc, govorijo o likovnih elementih in svetlobni impresiji z minimalistično asimetrično zgradbo. Slikarske abstraktne impresije v usklajenih rdečih, transparentih ali kritnih barvnih nanosih se prepletajo skozi občutljiv in urejen slikovni prostor kot čista energija spreminjajočih se ploskev in linij. Avtor umetniško ustvarjalnost razume kot iskanje sugestivne simbolne vsebine s premikajočo se impresivno sončno svetlobo in toploto. Prepušča se občutkom trenutnega razpoloženja, intuiciji, nenehnemu iskanju barvne harmonije in prepoznavni urejenosti imaginarnega motiva. Poletna razmišljanja, doživljanja spremlja z odprtostjo in raziskovalno vnetostjo. Neposredno in sproti se mu porajajo nove ideje, refleksije z iluzionističnimi abstraktnimi prostorskimi učinki. Uprizarja igrive lirične zapise krajin, ki dajejo občutek večplastnih naravnih strukturnih predelov. Pri izvedbi se naslanja na osebne izkušnje in zgodovinski spomin likovnih upodobitev naravnega okolja.

mag. Boge Dimovski

Boge Dimovski

Boge Dimovski je leta 1978 diplomiral slikarstvo, leta 1981 magistriral iz restavradorstva in leta 1983 iz grafike na ALU v Ljubljani, leta 1987 je habilitiran za visokošolskega učitelja za grafiko na Univerzi v Ljubljani ter risanja in slikanja na Univerzi Cirila in Metoda v Makedoniji leta1990. Pridobil si je naziv muzejskega svetovalca. Deluje na področju slikarstva, grafike, kiparstva, restavradorstva ter zadnjih deset let kot likovni kritik. Do sedaj je imel 36 samostojnih razstav, sodeloval pa je na preko 260 skupinskih razstavah doma in v tujini. Za svoje delo je prejel dve nacionalni ter štirinajst mednarodnih nagrad.

Irena Jeras Dimovska Postmodernistične interpretacije sodobnih likovnih del porajajo figuralne, konkretne in žive motive z vsebinami, ki izhajajo iz tradicionalne likovne umetnosti. Sodobna tehnološka orodja ji omogočajo digitalizirane upodobitve golih ženskih figur, ki ostajajo njena posebnost, njen prepoznaven prioritetni motiv, ki ga lahko v nekem smislu lahko opredelimo kot samopodobo. Njene figuralne slikarske in grafične izvedbe so prostorsko odprte in barvno študijske. Pripovedne refleksije neposrednih komplementarnih barvnih nanosov in gestualne poteze kažejo na nemiren, divji pristop. Naključne igrive postavitve in nastajanja likovnih del avtorica nadaljuje z osebnim kontinuiranim povezovanjem med slikarstvom, grafiko in digitalno umetnostjo. Dela na razstavi predstavljajo del digitalnega grafičnega cikla, ki je še v procesu raziskovanja. **Mira Narobe** Tehnika slikanja s slikarsko lopatico ji omogoča ploskoven, pastozen nanos in obvladovanje velikih površin. Ekspresionističen figurativen motiv, upodobitve portretnih podob asociirajo na podobe izklesane v živo skalo. Poenostavljeni obrazi jajčastih oblik so brezizrazni, brez značaja, grobo poenostavljeni. Barvne pravokotne ploskve nadomeščajo nos, oči in usta, kar deluje zabrisano, abstraktno, konkretno nedorečeno. Gre za žanrske motive neprepoznavnih portretov, brez opredelitve spola in starosti. Prevladuje temno zelena, črna kompozicija, v barvno hladnih odtenkih. **Metka Erzar** Je prepoznavna po treh vsebinsko nasprotujočih se motivih in različnih tehnično tehnoloških pristopih. Njena likovna dela se razlikujejo po izvedbi, vrsti uporabljenega materiala, strukturi, konceptu in vsebini. Nagovarja nas lahko z mediteranskim, poetičnim izrazom kot so npr. simetrične kompozicije mrežasto strukturne podlage ozadja in stiliziranih geometrijskih, predmetnih oblik rib, ptičkov in ptičjih gnezd v pozitivni ali negativni izvedbi. Drug motiv so svinčene kaligrfske matrice, urejene informelovske reliefne izvedbe zgoščenih kompozicij. Tretji motiv se oglašča tako v grafikah kot slikah v obliki dekorativnih, barvno monokromno oblikovanih in zasnovanih popartističnih kolažnih kompozicijah. Izčrpno se posveča tudi kiparskim, prostorskim inštalacijam različnih vsebin in konceptov. Ciklična raznolikost daje njenemu umetniškemu delu pestrost, urejenost in celovitost.

mag. Boge Dimovski

Irena Jeras Dimovska

Rojena 17.08.1960 v Kranju, leta 1985 je diplomirala slikarstvo na ALU v Ljubljani pri profesorjih Andreju Jemcu in Jožefu Muhoviču ter leta 1988 končala magistrski študij konzervatorstva in restavradorstva z nazivom magister umetnosti na isti Akademiji pri profesorju Francu Kokalju. Od leta 1990 je članica DSLU v Ljubljani. Od leta 1992 je zaposlena je v Gorenjskem muzeju v Kranju kot konservatorsko restavratska svetovalka. Do sedaj je imela dvaindvajset samostojnih razstav ter preko 100 skupinskih razstav doma in v tujini.

detajl **diptih LIMONE**
olje na platnu
120 x 40 cm

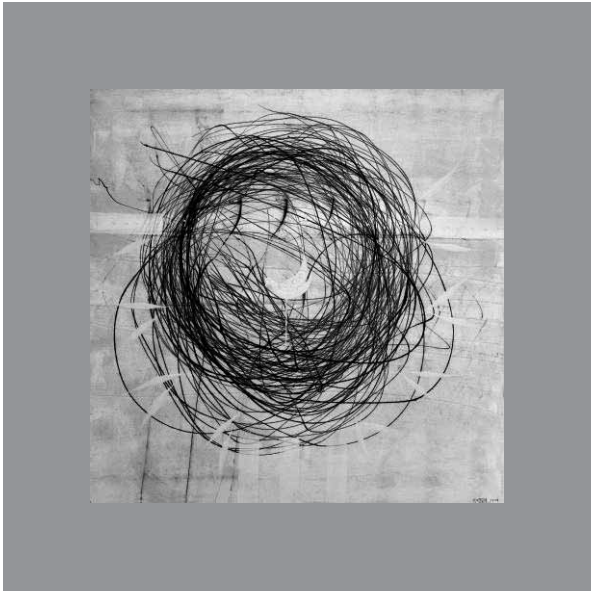
Metka Erzar

Metka Erzar se je rodila leta 1974 v Ljubljani. Leta 1999 je diplomirala na likovni akademiji v Benetkah pri profesorju Gaetanu Mainentiju, ki jo je spoznal predvsem z različnimi materiali in njihovimi uporabnimi možnostmi. Od leta 2000 je članica Društva likovnih umetnikov severne Primorske, od 2002 pa tudi Zveze društev slovenskih likovnih umetnikov. Razstavlja doma in v tujini. Živi in dela v Ozeljanu.

Mira Narobe

Rojena je bila leta 1967 v Sydneyu. Končala je Srednjo šolo za oblikovanje v Ljubljani. Leta 1993 je diplomirala iz slikarstva na oddelku za likovno umetnost na Pedagoški fakulteti v Ljubljani (pri prof. H. Gvardjančiču). Od leta 1993 članica ZDSLU. Zaposlena je kot likovna pedagoginja v Dijaškem domu Ivana Cankarja v Ljubljani.

Galerija Kolodvor Kulturno društvo Jožeta Paplerja Besnica

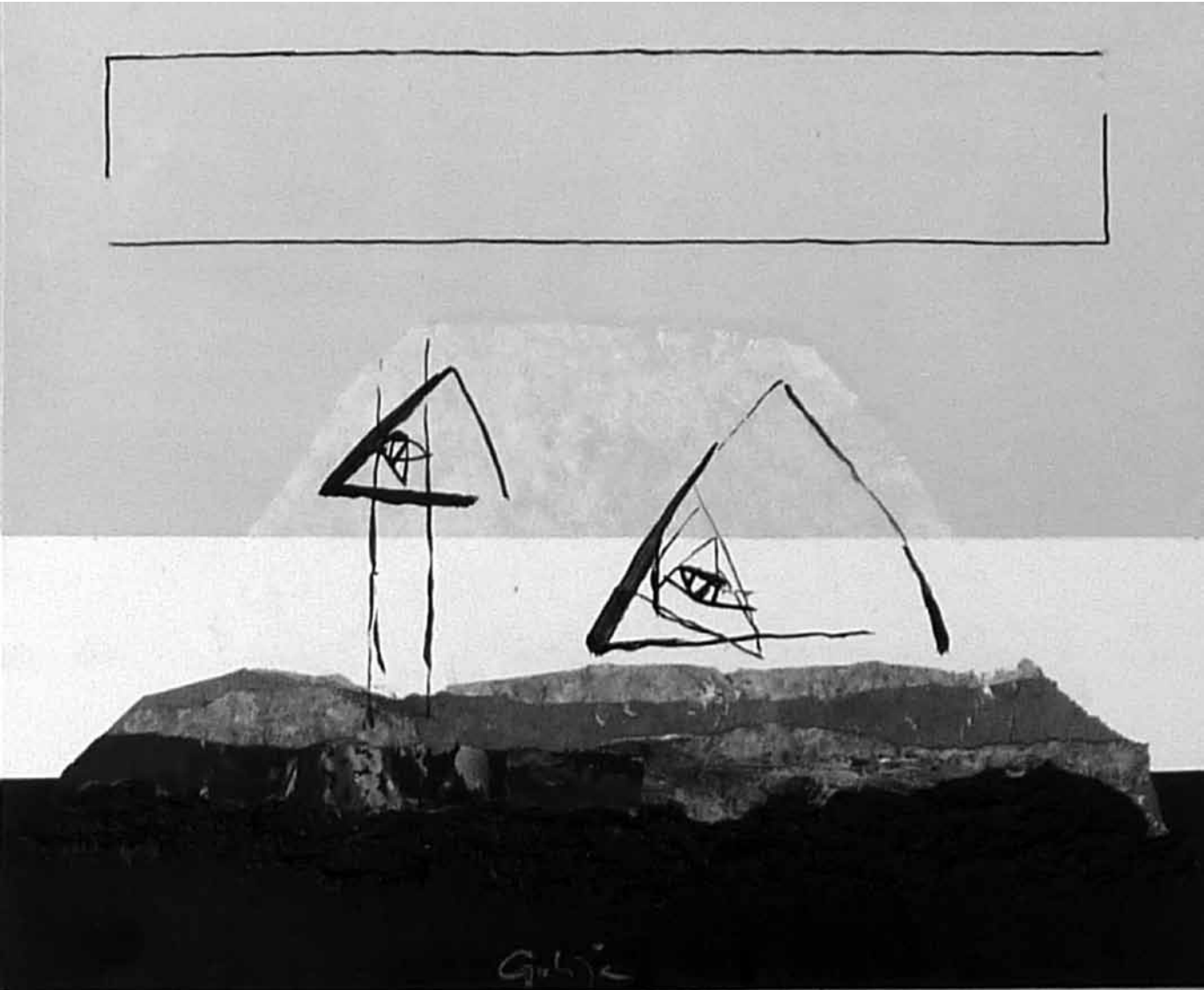
Klementina Golija je sorazmerno zgodaj, že v zadnjih letnikih na akademiji našla svoj likovni izraz, ki je vseskozi prisoten v njenem slikarstvu. Pet letni študij in diplomira na Accademia di Belle Arti di Brera v Milanu, je naši slikarki pustila pečat iz drugačnega študijskega okolja. Usmeritev oziroma poudarek študija je bil v različne zvrsti: abstraktno slikarstvo,geometrično risbo, realistično, figurativno, ter arte di povera. Zlasti prva dva pristopa odsevata v njenih delih.

Potovanje skozi njene podobe je potovanje skozi duhovni svet meditativnih pokrajin. Tudi tokrat se slikarka ukvarja z neke vrste pokrajino, ki jo predstavlja v ciklu »Vmesni prostor«. Formalno so ta dela vseeno nekoliko drugače grajena od starejših. Pozoren gledalec opazi delitev likovnega polja na tri horizontalne pasove, pri čemer je spodnja ravnina kot neke vrste pejsaž. To krajino poudarja z gostejšimi nanosi in izborom zemeljskih barv, zlasti rdeče- terra rossa, rjave in okre. Iz zemlje se dviga srednji plan, ki obogaten s kolaži in s prostoročno značilno in konstantno dinamično risbo, polno prepletajočih in trepetajočih značilnih simbolov avtoričinega rokopisa. Le ti simbolizirajo življenje. Zgornji rob pa z geometrijskimi elementi ponazarja svet duhovnosti. In prav vnos geometričnih elementov ustvari v likovnem polju posebno vzdušje, ki vzdrami iskanje stika med med zemeljskim in duhovnim skozi likovni nagovor. Vmes pa je življenje, bivanje, ki je vpeto med materijo in duhovnost.

Petra Vencelj, umetnostni zgodovinar, kritik

Klementina Golija

Rojena 26. 03. 1966 na Jesenicah. Leta 1990 je diplomirala na oddelku za slikarstvo na Accademia di Belle Arti di Brera v Milanu pri prof. Glaucu Baruzzii in Giuseppeu Maraniellu. Na ljubljanski Akademiji za likovno umetnost je leta 1993 končala podiplomski študij grafike pri prof. Lojzetu Logarju in 1995 še podiplomski študij slikarstva pri prof. Gustavu Gnamušu. Izpopolnjevala se je še na študijskih potovanjih: leta 1990 v Bostonu in New Yorku in 1991 v Parizu. Od leta 1987, od prve osebne razstave, je doslej imela 93 samostojnih razstav in je sodelovala na več kot 200 skupinskih razstavah v Sloveniji in v tujini. Prejela je 15 nacionalnih priznanj in eno mednarodno nagrado, v letu 2007 je za uspehe in dosežke na likovnem področju prejela nagrado Mestne občine Kranj. Ustvarja v slikarstvu, grafiki in oblikovanju. Od leta 1990 je članica ZDSLU, je pobudnica in predsednica Bienala mesta Kranj. Živi in ustvarja v Kranju.

Hiša kulture Gorenjski Glas

Cikel risb z naslovom »Sigur Ros«, imenovanim po islandski alternativni glasbeni skupini, je Hermanu Gvardjančiču postala nenadomestljiva inspiracijska opora pri likovnem ustvarjanju slikarskih del in del na papirju in predstavlja kontinuiteto njegovega bogatega risarskega opusa. Preprosto izraženi risarski zapisi so krajinarske podobe s pogledom na svet skozi prizmo zrelega umetnika. Poenostavljena arhaična risba je pri Hermanu Gvardjančiču osnova, na kateri gradi in s katero ustvari žive (p)osebne zapise. Izraža se z otroško miselno svežino igrivih, nemirnih potez. Herman Gvardjančič je ustvarjalec, ki deluje v nasprotju s pričakovanji drugih: je samosvoj, hodi po svoji poti, samozavesten in vztrajen. Ekspresionistična, neposredna linijska zgoščenost potez in primarna vloga barve povzročata preko intimnih ustvarjalnih dejanj v človeku čustven nemir. Ker ga ne zanima lep, dizajnerski končni izdelek, svojih risb ne popravlja. Pušča jih v svežem, »nedorečenem«, odprtem, ranljivem stanju. Zanima ga predvsem vsebina, ne pa zunanja oblikovna estetska lepota, zato so njegove upodobitve podeželskih krajin sive, zamegljene,»puste« podobe s poudarkom na risbi. Z mehkim, krhkim, risarskim materialom, ogljem, nastajajo dramatične zgodbe. Skozi njegova dela podoživljamo pripovedne prispodobе dogodkov, krajinskih predstav, osamljenih (zapuščenih) hiš brez človeške prisotnosti, hladno upodobljenih obrisov posušenih dreves, golih vej, trenutkov žalosti, melanholije v zatišju jesensko-zimskega časa. Krajinski motivi z malo svetlobe in upanja so brez horizonta in iluzije, daleč od mestnega življenja in pomladi. Herman Gvardjančič je tipičen slovenski ekspresionistični krajinarski slikar. Ohranja spomine na neljube dogodke iz okolja, ki ga ni nikoli zapustil, in ljudi, ki jih ne srečuje več. Skozi celotno likovno delovanje ostaja zvest minimaliziranju fragmentih predstav, reduciranju likovnih zapisov, kar ga je pripeljalo do asketsko oblikovane avtorske pisave. Njegova dela lahko doživljamo kot obliko»haiku« poezije likovno zgoščenih misli, dogodkov v naravnem okolju, ki se povezujejo z dogajanjem v človekovi notranjosti. V svojem umetniškem početju ostaja rahločuten in skromen. V različnih obdobjih se je izhodišče njegovega umetniškega ustvarjanja različno izražalo. Osebne, intimne risbe, ki jih vidimo in poznamo pri Hermanu Gvardjančiču, so vzporedne z njegovim slikarskim delom. Slikarski procesi, ki sledijo, so nadaljevanje risarskih povečav, intimnih barvnih zapisov. Z zgoščenimi, vijugastimi, ostrimi ali organskimi linijskimi zapisi krajin in poenostavljenimi, »velikimi«, temnimi ploskvami izpoveduje zgodbo z zatohlim ozračjem časa. Občutki osamljenosti, zadržanosti so v njegovih delih izraženi skozi dogodke, tako kot jih sam spremlja in doživlja. Uporablja različna risarska sredstva, ki puščajo večje ali manjše strukturne sledi, s čimer predstavi iluzije prostora. Spomine, ki pridejo na plan v jeseni življenja, posreduje z likovno govorico neposredne, »iluzionistične« risarske prispodobе »živega« dogodka.

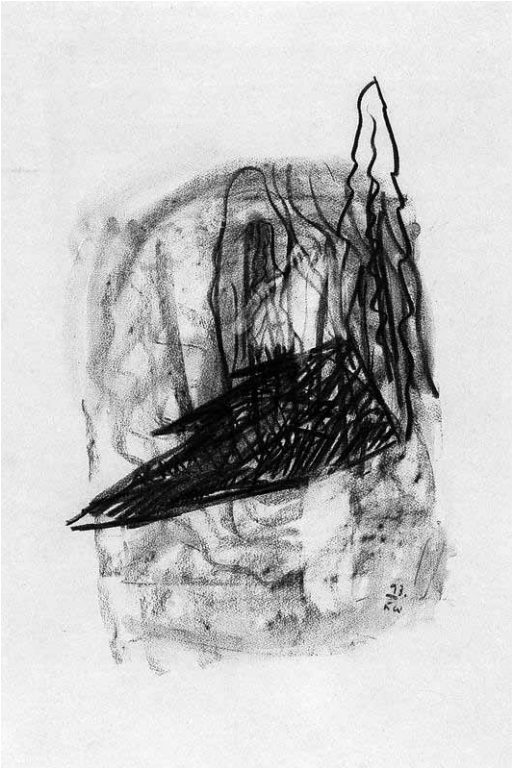
mag. Boge Dimovski

Herman Gvardjančič

Po šoli za oblikovanje je Gvardjančič študiral na Pedagoški akademiji v Ljubljani (1963–1964), njegovi mentorji so bili Zoran Didek, France Uršič, M. Kranjc), nato slikarstvo na Akademiju za likovno umetnost v Ljubljani (1964/65–1968), pri Frančišku Smerduju, Slanku Pengovu, Francetu Miheliču, Mariju Preglju, Nikolaju Omersi, Klavdiju Zorniku, diplomiral pri Maksimu Sedeju). Na ALU je leta 1970 magistriral pri Zoranu Dideku. Študijsko je potoval na Poljsko (1974) in v Nemčijo (1977). Od leta 1971 je služboval po osnovnih šolah, med letoma 1987 in 1997 je bil profesor risanja in slikanja na Pedagoški fakulteti v Ljubljani. Od leta 1997 je profesor risanja in slikanja na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani. Živi in dela v svojem rojstnem kraju.

SIGUR ROS
2010
oglje, papir
20 x 30 cm

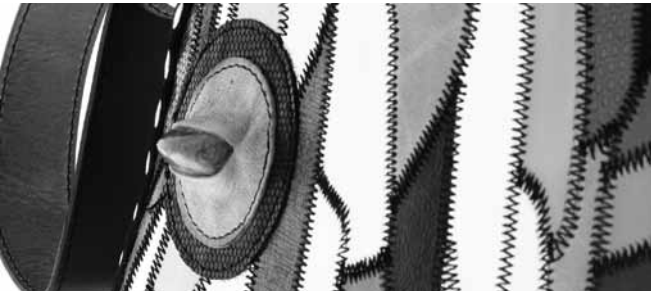

Kavarna Khislstein _ Zavod za turizem Kranj

Editta Zelolepo

Editta Zelolepo je kreativna modna oblikovalka tekstilij. Rojena je bila v Kranju leta 1967. Kot Zoisova štipendistka je z odliko diplomirala na oddelku za oblikovanje tekstila in oblačil Naravoslovnotehniške fakultete UL. V času študija je prejela Prešernovo nagrado za skupinsko delo. Leta 2005 je kot samostojna podjetnica odprla ZELOLEPO atelje v Kranju. V letu 2009 in 2011 je prejela priznanje za najboljšo izložbo v starem mestnem jedru. Sodelovala je na več skupinskih razstavah doma in v tujini. Leta 2010 se je v Gorenjskem muzeju v Kranju predstavila z retrospektivno razstavo svojih del, izdelkov, predvsem torbic, ki so bile izdelane v zadnjih desetih letih. Editta Zelolepo raziskuje interpretacijo tekstilnih vzorcev, zlasti odnos barve do črne in odnos barve do bele in vmesno paletu, saj če svetlobni curek usmerimo skozi optično gostejši medij prizme se le ta razkloni v spekter mavričnih barv. Med črnim in belim se zgodi zgodba barvnih ploskev, ki nagovarjajo v simetriji in nasprotjih: svetlo-temno, zgoraj spodaj, spredaj- zadaj, zunaj-znotraj. Editine izdelke odlikuje prepoznaven avtoričin slog, veder, raziskujoč in optimističen, kot je avtorica tudi sama.

Petra Vencelj, umetnostni zgodovinar, kritik

Tina Pavlin

Tina Pavlin (rojena 1978 v Kranju) je po zaključeni SŠ za oblikovanje in fotografijo nadaljevala študij na Naravoslovnotehniški fakulteti - modno oblikovanje. Kot modna kostumografinja sodeluje z BB teatrom, plesnimi skupinami Qulanium, Mana... Zavodom za turizem Kranj, oblikuje pa tudi plakate za družabne prireditve in revijalni tisk. Včasih šivanje zamenja z risanjem. Svoje risbe nato transformira na oblačila s pomočjo tiska. Za njene kreacije so značilni pisani šivi, barvite zanke in bogat nabor različno teksturiranih vrst tekstila. Pogosto jih dopolnjuje z avtorskimi modnimi dodatki (nakit in broške iz blaga). Široka paleta dejavnosti v katerih ustvarja Tina Pavlin govori za kreativno ustvarjalko, ki raziskuje v tekstilnem mediju in dodaja vanj svoj lastni ustvarjalni nagovor. Obiščite njen atelje in se prepričajte.

Kiparsko dvorišče Layer (zunaj)

Andreja Eržen: Mnogo hrupa za nič / Much ado about nothing

Iluminati, inštalacija svetlobnih slik

A kind overflow of kindness: there are no faces truer than those that are so washed. How much better is it to weep at joy than to joy at weeping!

William Shakespeare

Andreja Eržen

Andreja Eržen je bila rojena 21. 1. 1969 v Ljubljani. Iz slikarstva je diplomirala na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani, pri profesorjih Francu Novincu in dr. Jožefu Muhoviču. Ustvarja na področjih slikarstva, animacije, ilustracije, tradicionalne umetniške grafike in grafičnega oblikovanja. Vodi tudi različne likovne tečaje za otroke in odrasle. Do sedaj je imela 12 samostojnih razstav in sodelovala na 30 skupinskih razstavah.

SVETLOBNE MARKACIJE
(Večer, Gugalnica, Češnja)
mešana tehnika na pleksi steklu
40 x 40 cm

Layerjeva hiša _ umetniške rezidence_ gostje iz Umbrije

Pino Bonanno

Pino Bonanno laureato in Lettere Moderne presso l'Universit "Ca' Foscari" di Venezia con tesi di storia dell'arte. Poeta, pittore, critico d'arte e letterario, editore, ha condotto programmi radiofonici di critica e poesia. Ha fatto parte d'importanti giurie di premi internazionali di pittura e poesia. Ha fondato e dirige la casa editrice Fonéma attraverso cui pubblica testi letterari e cataloghi d'arte. E' ideatore e fondatore del Movimento artistico "Cromatismo Ermetico". E' stato redattore della rivista d'arte contemporanea svizzera "Futuro" e della rivista culturale triestina "Arte e Società". E' direttore della rivista d'arte "KunstARTE". Come critico d'arte, ha organizzato, in Italia e all'estero, numerose mostre d'arte. Le sue opere si trovano in collezioni pubbliche e private internazionali. Vive e lavora a Marsciano (Perugia).

Valentina Angeli

Valentina Angeli nasce in Umbria nella provincia di Perugia. Poco dopo la sua nascita la famiglia si trasferisce a Terni per lavoro. Da allora, Valentina vive in questa città dove, terminati gli studi universitari, divide il suo tempo tra la gestione della propria attività e l'interesse per l'arte. Frequenta con passione la bottega di alcuni artisti locali con i quali perfeziona la sua tecnica finché compie la scelta di lasciare l'attività imprenditoriale e la pittura diventa il suo principale interesse. Partecipa a mostre internazionali in Francia a Bordeaux e in Brasile, a Salvador de Bahia. Espone in varie città d'Italia come Torino, Perugia, Spello(PG), Avella (BN), Lipari (ME). Chiude l'anno 2011 con una mostra personale alla pinacoteca di Recanati, "Villa Colloredo Mels".

Massimo Lanciotti

Massimo Lanciotti nasce ad Aprilia, dove risiede e lavora. Frequenta l'Istituto d'Arte di latina e dopo il diploma si iscrive alla scuola di fumetto ed illustrazione di Roma e, successivamente, un corso di perfezionamento per illustratori ed aerografia. Lavora nel campo delle decorazioni pubblicitarie, realizza trompe l'oeil, ritratti, quadri su richiesta e caricature personalizzate. Partecipa a mostre collettive e premi, risultando spesso vincitore. E' tra i fondatori della rivista d'arte "KunstARTE" Il suo stile pittorico sostanzialmente figurativo, ma ultimamente ha sperimentato un accostamento tra la pittura figurativa tradizionale e la prosa e la poesia.

Raffaele Ricci

Raffaele Ricci nasce a London-Ontario (Canada), nel 1969 e qui rimane fino alla metà degli anni '70. Si trasferisce in Italia e dopo aver finito gli studi superiori frequenta un corso di cartellonistica per lavorare in un'agenzia pubblicitaria. In questo periodo scopre la pittura acrilica e inizia la produzione di lavori, sperimentando la stesura del colore su supporti di tela, legno, cartoncino affinando, nel contempo, la sua grande capacità pittorica. Espone in mostre collettive ed ex-tempore in cui arricchisce la sua tecnica.

od leve proti desni Nilo Negroni, Raffaele Ricci, Valentina Angeli, Massimo Lanciotti, Pino Bonanno

Galerija Layerjeve hiše (1. nadstropje)

Grafična sekcija Insula Sqart deluje deset let. Morda bi osnovni pomen njenega delovanja opredelili v kratki formulaciji ohranjanja tradicije in izvedbi več stotin grafičnih izdelkov. Vendar bi s tem zelo ozko in precej reducirano začrtali predstavo o aktivnosti, ki ima veliko različnih pomenov. V smislu materialne pojavnosti je tukaj res večje število likovnih izdelkov, večje število sodelujočih avtorjev in obsežna produkcija, ki se vseskozi izvaja skozi dorečene klasično-tradicionalne protokole. Vendar, kot rečeno, gre dejavnost naše sekcije razumeti v bistveno širšem kontekstu. Tako predstavlja tudi skupina avtorjev »mednarodne zasedbe«, ki jo postavljamo v okviru pričujočega projekta Črno – belo pred kranjsko publiko, z lastnimi ustvarjalnimi, slogovnimi, vsebinskimi, delavnimi karakteristikami svojstven segment raznovrstne, izrazno bogate, kvalitetne operativnosti. Tradicionalni ključ razbiranja grafične produkcije je verjetno vezan na črno-belo paradigmo. Izhodiščna, bazična, »klasično« izvedena dela v tehniki lesoreza, bakroreza, suhe igle ... so večinoma temeljila na črtni sledi, ki je v osnovi izrazno izjavljala skozi črno-belo podobo. Verjetno je šele široka uporaba litografija resneje vnesla barvo na področje umetniške grafične ustvarjalnosti, ob tem pa, da se »črtni črnosti« nikakor ni odrekla. V tem smislu obstaja veliko sodobnih avtorjev, ki aplicirajo grafično »črnobelost“ v kontekstu grafične čistosti. Grafika kot umetniški predmet ali dejanje je vsekakor nosilec posebnega »palimpsestnega« izročila. Njen materialni kot nematerialni, izpovedni »produkt« je vedno nekaj posebnega. Izbor del pred nami slednje verjetno potrjuje.

Dejan Mehmedović

Janez Matelič
1997
litografija

Razstavni paviljon Jugovic Spodnje Bitnje

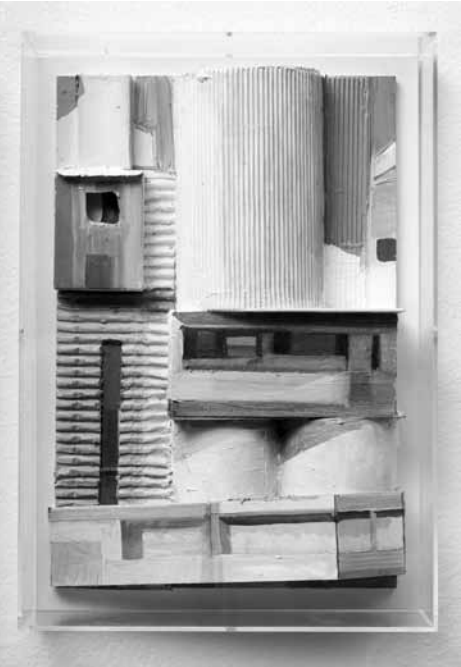
Dejavnost Likovnega društva Kranj je že skoraj 2 desetletji usmerjena tudi v sodelovanje z avtorji iz sosednjih držav o čemer pričajo dve večji likovni manifestaciji, v preteklih letih Bienale mesta Kranj in bienale Risbe v prostoru Alpe Jadran. Tako smo vsa leta k sodelovanju vabili tudi avstrijske likovnike kot tudi ustvarjalce iz drugih sosednjih držav. Sodelovanje z Galerijo Vprega / Vorskpann iz Železne Kaple poteka že vrsto let. Prvi večji skupni projekt je bila razstava 4+4, ki smo jo pripravili v Mali galeriji in v Galerijah Gorenjskega muzeja v Kranju. Kmalu je sledila razstava Triangle v Železni Kapli v Galeriji Vprega in Forumu Zarja. V letošnjem letu ne smemo prezreti tudi sodelovanje članov Likovnega društva Kranj pri projektu Hotel Obir. Prekomejno in mednarodno sodelovanje ne pomeni zgolj sodelovanje in prisotnost na razstavah, temveč tudi vpogled v aktualno likovno produkcijo naših bližnjih sosedov, iskanje skupnih točk in hkrati različnosti, vse kar določa identiteto nekega naroda. Pomeni krepitev prijateljskih vezi in možnosti nadaljnjega sodelovanja. Ob tej razstavi se zahvaljujem vsem sodelujočim avtorjem, še zlasti umetniškemu vodju Galerije Vprega / Vorskpann Norbertu Klavori, ki je opravil tudi izbor avtorjev in je hkrati odprta za vedno nove pobude kot tudi njegovim sodelavcem Andreasu Jerlichu in Brigitte Klavora.

Klementina Golija

Richard Klammer

Rojen leta 1964 v Obervellach, Koroška (Avstrija). Slikarstvo je študiral na Akademie der bildenden Künste Wien pri M. Prachensky, kjer je leta 1991 diplomiral. Deluje kot svobodni likovni umetnik in glasbenik v Celovcu. Sodeloval na številnih samostojnih in skupinskih razstavah. V letu 2012 prejel pomembno nagrado Kärntner Volksbank. Slike Richarda Klammerja hranijo v mnogih zbirkah in muzejih mdr. MMKK Museum Moderner Kunst Kärnten, Sammlung der Stadt Klagenfurt, Volksbank Kärnten.

FABRIK FAVELA 2
2013
akril na pleksi zaščitnem pokrovu
41 x 28,5 x 11 cm

Bella Ban

Rojena leta 1958 v Celovcu. Otroštvo je preživela v Ljubljani in Istri. Med leti 1977-1982 je študirala kiparstvo na Akademie für angewandte Kunst na Dunaju. V letu 1983 je sodelovala s Frankfurtso Opero. V letu 2003 prejela nagrado „Kärntner SPÖ-Frauen“. Poročena z »post-dadaistom« iz Podkloštra na avstrijskem Koroškem, Viktorjem Rogyjem. Leta 1998 je prejela nagrado oziroma priznanje dežele Koroške za področje gradnje za kavarno OM, ki sta jo upravljala skupaj z možem.

Norbert Klavora

Rojen je bil leta 1956 v Železni Kapli. Študijsko se je izobraževal in bival v Berlinu in Madridu. Od leta 1994 deluje kot samostojni likovni umetnik na avstrijskem Koroškem. Leta 2001 je bil soustanovitelj regionalne kulturne iniciative Kino Kreativ Kulturaktiv. Od leta 2004 deluje v Železni Kapli kot umetniški vodja galerije Vprega / Galerie Vorskpann. Sodeloval na številnih samostojnih in skupinskih razstavah, v Kranju se je predstavil tudi s samostojno razstavo v Mali galeriji ter v sklopu projekta 4 + 4, ki je bil predstavljen v galerijah Gorenjskega muzeja v Kranju. Sodeluje tudi na likovnih delavnicah doma in v tujini.

Vladimir Veličković
serigrafija

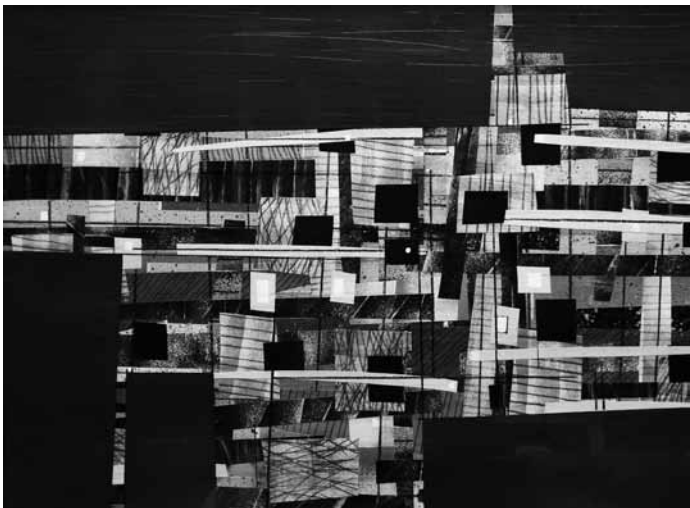

Franco Vecchiet
2000
litografija

Razstavni paviljon Jugovic Spodnje Bitnje

Zmago Puhar

Akademski slikar Zmago Puhar je rojen leta 1952 v Kranju. Na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani je leta 1977 diplomiral pri profesorjih Borčiču, Didku, Berniku in Jemcu. Njegov opus obsega več kot 60 samostojnih razstav v Kranju, po Sloveniji in v evropskih državah ter v New Yorku. Poleg tega je sodeloval v številnih skupinskih likovnih projektih, največkrat skupaj z Likovnim društvom Kranj, ki redno promovira slovensko ustvarjalnost na razstavah doma in v tujini. Že od diplome se posveča heterogenim likovnim aktivnostim. Je slikar, grafik in likovni pedagog. Od marca 2007 se samostojnemu ustvarjanju in likovnemu izobraževanju vseh generacij predaja v lastnem ateljeju v okviru družinskega podjetja Puhart v Kranju.

Irena Jeras Dimovska

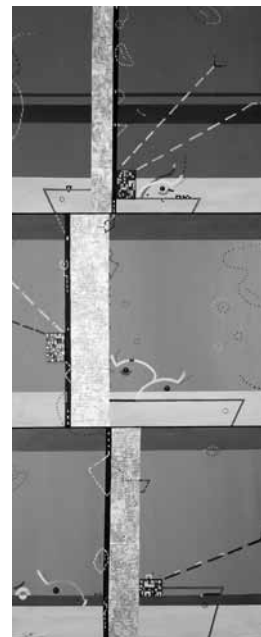
Rojena 17.08.1960 v Kranju, leta 1985 je diplomirala slikarstvo na ALU v Ljubljani pri profesorjih Andreju Jemcu in Jožefu Muhoviču ter leta 1988 končala magistrski študij konzervatorstva in restavratorstva z nazivom magister umetnosti na isti Akademiji pri profesorju Francu Kokalju. Od leta 1990 je članica DSLU v Ljubljani. Od leta 1992 je zaposlena je v Gorenjskem muzeju v Kranju kot konservatorsko restavratorska svetovalka. Do sedaj je imela dvaindvajset samostojnih razstav ter preko 100 skupinskih razstav doma in v tujini.

PROJEKCIJA PROSTORA

2013

akril na platnu
140 x 60 cm

Klavdij Tutta

Klavdij Tutta se je rodil 1958 v Postojni. Nadaljnje šolanje na Akademiji za likovno umetnost pri profesorjih: Metki Krašovec, Janezu Berniku, Zvestu Apolloniju, Gustavu Gnamušu in Bogdanu Borčiču. Pri slednjem je diplomiral tako na dodiplomskem kot na postdiplomskem študiju grafike. Ukvarja se s slikarstvom, grafiko in objekti ter z organizacijo likovne delavnice na Sinjem Vrhu. Od leta 1981 je član DSLU, sicer pa dela in živi v Novi Gorici in Kranju, kot samostojni umetnik. Imel je preko 219 samostojnih razstav, sodeloval pa na več 300 skupinskih doma in po svetu. Za svoje delo je prejel več 61 domačih in mednarodnih priznanj. Med nagradami izstopajo tiste, ki jih je prejel na mednarodnih bienalih v Ljubljani, Barceloni, Seulu, Cadaques, Villachu, Zagrebu, Bitoli, Karlovcu, Gornjem Milanovcu, Gorici, Mariboru, Sežani. Leta 2002 je prejel Bevkovo nagrado mestne občine Nova Gorica za dosežke v likovni umetnosti in pa plaketo občine Ajdovščina za razvoj likovnih delavnic na Sinjem vrhu. V Kranju pa veliko Prešernovo plaketo mestne občine Kranj. V letu 2009 je za velik likovni projekt, ki ga je pripravil v Kranju in okolici prejel Veliko plaketo MO Kranj in nagrado ZDSLU in Hypo Alpe Adria za leto 2009.

Nejč Slapar

Nejč Slapar je bil rojen leta 1945 v Stražišču pri Kranju. Po končani gimnaziji se je najprej odločil za študij gradbeništva, nato se je preusmeril v grafično industrijo. Je član društva ZDSLU in Likovnega društva Kranj. Imel je preko 50 samostojnih razstav in več skupinskih. Sodeloval je s konceptualistično skupino West-East (Franci Zagoričnik) ter skupaj s Francetom Pibernikom pripravil nekaj razstav Konkretna poezija in grafika. Udeležil se je več likovnih kolonij in ex-temporov.

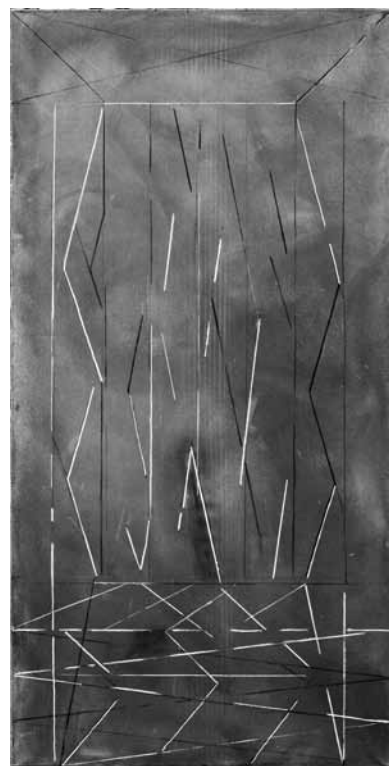
Boge Dimovski

Boge Dimovski je leta 1978 diplomiral slikarstvo, leta 1981 magistriral iz restavratorstva in leta 1983 iz grafike na ALU v Ljubljani, leta 1987 je habilitiran za visokošolskega učitelja za grafiko na Univerzi v Ljubljani ter risanja in slikanja na Univerzi Cirila in Metoda v Makedoniji leta 1990. Pridobil si je naziv muzejskega svetovalca. Deluje na področju slikarstva, grafike, kiparstva, restavratorstva ter zadnjih deset let kot likovni kritik. Do sedaj je imel 36 samostojnih razstav, sodeloval pa je na preko 260 skupinskih razstavah doma in v tujini. Za svoje delo je prejel dve nacionalni ter štirinajst mednarodnih nagrad.

Cveto Zlate

Rojen 1955 v Vogljah pri Kranju, leta 1977 diplomiral na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani, diplomlo tretje stopnje je opravil 1980 pri prof. Janezu Berniku. Ukvarja se s slikarstvom, grafiko, fotografijo in uporabno grafiko.

Tomaž Šebrek

Tomaž Šebrek se je rodil 26.12.1963 v Kranju. Osnovno likovno dejavnost posveča grafiki. Deluje na področju slikarstva in kiparstva, slednje mu predstavlja dominantno vlogo njegovega delovanja. Prisotnost v likovni umetnosti razume kot nezaključeno področje izobraževanja in raziskovanja. Imel je več samostojnih in skupinskih razstav doma in v tujini.

Slap
2013

Boni Čeh

Boni Čeh je bil rojen leta 1945 na Jesenicah. Študiral je na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani pri profesorjih Slavku Pengovu, Francetu Miheliču, Mariju Preglju, Nikolaju Omersi in Maksimu Sedeju. Diplomiral je leta 1970. Dela kot samostojni likovni ustvarjalec. Poleg slikarstva se ukvarja še s kiparstvom, grafiko, keramiko. Sodeloval je na več kot 150 skupinskih in imel 55 samostojnih razstav doma in v tujini. Prejel je več mednarodnih in domačih nagrad.

Irena Gayatri Horvat

Irena Gayatri Horvat je bila rojena v Zagrebu, ker je tudi končala Likovno akademijo, pri prof. Miroslavu Šuteju. Trenutno dela doktorat v smeri razvojne psihologije na FF v Ljubljani. Na študijskih potovanjih je preučevala mnoge kulture sveta, med drugimi Indijo, Nepal, Tibet, Malezijo, Tajsko, Indonezijo, Argentino in Čile. Doživetja prenaša v slike in v poezijo. Ob likovni dejavnosti in sodelovanju na številnih projektih, samostojnih in skupinskih razstavah, sodelovala je na več mednarodnih umetniških simpozijih doma in po svetu. Je tudi članica Hrvaškega društva likovnih umetnikov (HDLU) Zagreb. Ob slikarstvu se posveča tudi art-terapiji, skupinskim projektom z otroki in odraslimi (mandala).

Razstavni paviljon Jugovic Spodnje Bitnje

Na razstavo FOTO PRESS smo povabili avtorje fotografije, ki so aktivni v medijskem prostoru Gorenjske in sooblikujejo način sporočanja dogodkov skozi pretanjeno in občutljivo fotografsko oko. Izbrali so niz zanimivih dogodkov v črno beli tehniki, ki jo je čas nekako izrinil iz medijev, ki so danes večinoma tiskani v barvni tehniki. Z razstavo poskušamo vspodbuditi k pripravi še večje predstavitve FOTO PRESS za Gorenjsko.

mag. Klavdij Tutta

Mirko Kunšič

Mirko Kunšič, 10. 09. 1947 Fotografija, posebej reportažna, je bila moja spremljevalka, novinarja - dopisnika ves moj delovni vek. Vse do upokojitve pri Slovenskih Novicah. Sem pa še danes ponosen na povabilo agencije Reuters, ki me je povabila na mednarodno strokovno in praktično izobraževanje prav o tej zvrsti fotografije. Fotoaparat ostaja tako še naprej del moje osebne opreme. Upam, da še nekaj časa.

Tina Dokl

Tina Dokl se je rodila 19. decembra 1976 v Kranju. Obiskovala je srednjo šolo za oblikovanje in fotografijo, smer fotograf v Ljubljani. Po končanem šolanju se je kot fotoreporterka pridružila ekipi časopisne hiše Gorenjski Glas, kjer dela še danes. Pri svojem delu v objektiv lovi različne dogodke, športna fotografija pa ji poleg portretne predstavlja največji izziv. Fotografije je doslej predstavila na več samostojnih in skupinskih razstavah. Fotografijo ima še danes rada tako kot na začetku poklicne poti. Všeč ji je, ker spoznava različna okolja, ljudi in si na ta način bogati življenje. Njen moto je: »Življenje se ne meri s številom dihov, ki jih naredimo, ampak s trenutki, ki nam dih vzamejo.«

Matic Zorman

Matic Zorman, rojen 10. decembra 1986 v Kranju, s poklicom fotografa stremi k dokumentarni fotografiji, med drugim sodeluje s slovenskimi mediji kot fotoreporter. Med leti 2010 in 2012 je Matic Zorman na lastno pest večkrat potoval v Gazo. V tej palestinski enklavi, zagozdeni med državi Izrael in Egipt, je Zorman ustvaril vrsto fotoreportaž, s katerimi je uspel ovekovečiti življenje, ki poteka v senci nenehnih vojaških konfliktov in vsestranske blokade tega območja. Delo "Podobe utišanih", reportaža iz begunskega taborišča je bila leta 2012 nagrajena za najboljšo reportažo leta na festivalu Slo Press Photo, v začetku septembra letos pa je bil Matic sprejet v ekipo obetavnih talentov agencije Reportage by Getty Images. Študiral je multimedije na Inštitutu in Akademiji za Multimedije v Ljubljani.

Borut Grce

Ima za seboj že kar nekaj izrazne kilometrine in v svoji malhi kar nekaj zanimivih drobtin, kot so udeležba na skupinskih razstavah v Veliki Britaniji, na Nizozemskem in Portugalskem, v Združenih državah in celo v Moderni galeriji v Ljubljani, mednarodne nagrade v Milanu, Parizu, Xiamenu in na festivalu računalniške grafike v Novi Gorici, in to vedno z deli, ki so tako ali drugače silila iz okvirov svojega žanra, pa naj gre za fotografijo ali na avtorski fotografiji temelječo računalniško grafiko, ki prevladuje med njegovimi deli. Prav prepletanje različnih žanrov oziroma raziskovanje in prehajanje njihovih meja je tisto, kar je vseskozi skupno brutovim foto-grafikam in digitalnim kolažem, ne glede na tematiko. Rojen 1959 na Jesenicah, po izobrazbi novinar, po prepričanju zbiralec podob si služi kruh kot oblikovalec spletnih strani in računalniški guru.

DEMOLITION

Boštjan Gunčar

Boštjan Gunčar se je rodil 07.09.1963 v Kranju. Obiskoval je OŠ Simon Jenko v Kranju, kjer je tudi nadaljeval šolanje v Gimnaziji Kranj. Po končani srednji šoli je vpisal študij Biologije v Ljubljani, kasneje pa še VŠOD v Kranju. Že v srednji šoli je pokazal veselje in nadarjenost do fotografije in v tistem obdobju tudi dobil prva pomembnejša priznanja in nagrade za svoje fotografije. Po študiju pa se je odločil, da bo svojo ljubezen do fotografije izkoristil tudi za poklic. Sedaj deluje v Kranju kot samostojni fotograf na področju umetniške in komercialne fotografije.

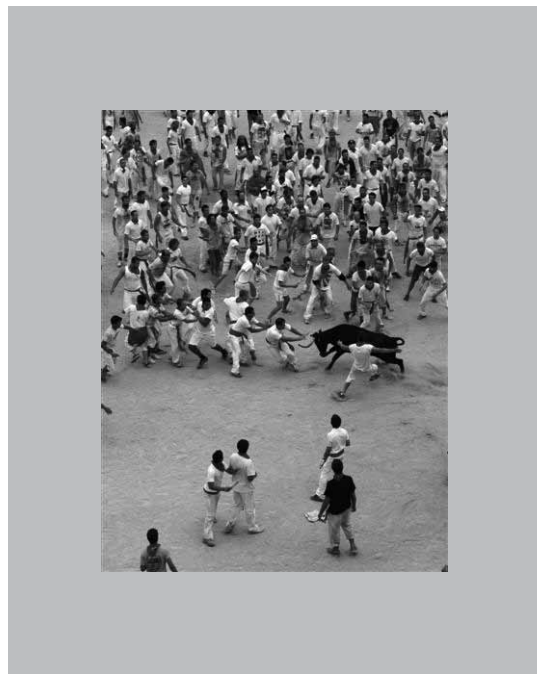
GAŠTEJSKI KLANEC

Gorazd Kavčič

Gorazd Kavčič, po poklicu fotograf, zaposlen pri časopisnem podjetju Gorenjski Glas, se tokrat predstavlja z dvema fotografijama s festivala »San Fermin« v Pamploni. Nam bolj znanega festivala uličnega teka pred biki. V preteklosti je Gorazd imel že nekaj samostojnih fotografskih razstav. Dobre fotografske kompozicije je lovil predvsem na glasbenih koncertih, zadnja leta pa se ukvarja predvsem z reportažno fotografijo.

PAMPLONA

Galerija Layerjeve hiše (klet)

Črno bela Zlatetova fotografija po treh desetletjih

Za fotografskim opusom Cveteta Zlateta, za slikovito in ekspresivno pojavnostjo njegovih figur in inter- jerov čutimo roko slikarja.

Na bolj ali manj podobnem prizorišču se pojavljajo in zopet izginjajo figure, ovite v pramene dima, iz-gorevajoče zdaj v svetlobi, zdaj utaplajoče se v mraku. Čutimo, kako zavese dima prehajajo z ene slike na drugo, kako svetloba v posameznih razdel-kih interjera tone in se zopet rojeva, kako se za- megleni obrazi in telesa iščejo v prostoru, kako na koncu ostane le samota, zmagovalka nad ljudmi in lučjo, ki jo izbranci nosijo v svojih razžarjenih obrazih.

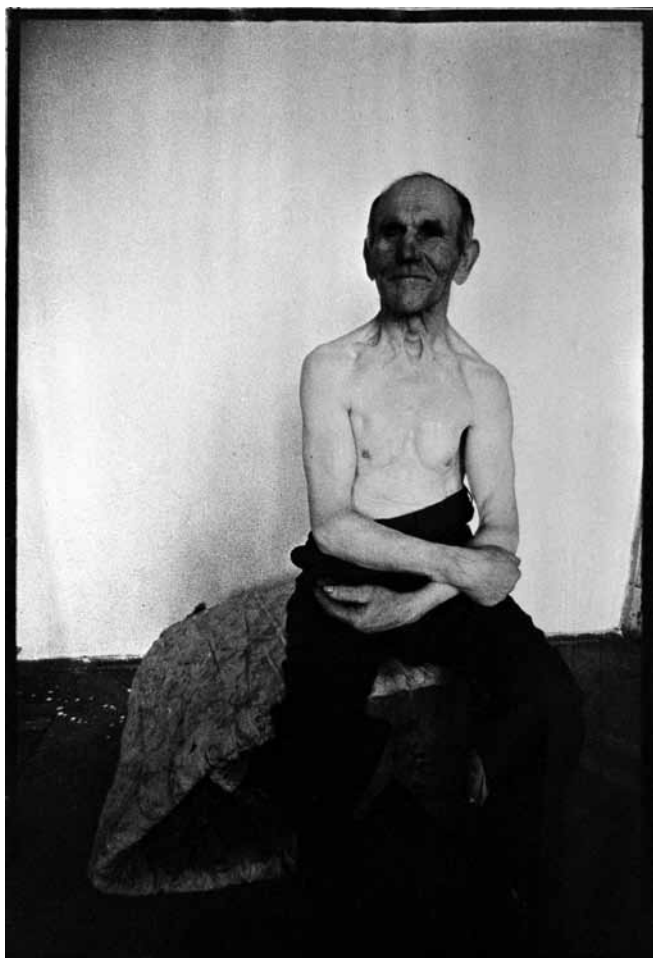
Minevanje in zopetno rojevanje, življenje in smrt sta nepogrešljivi sestavini Zlatetove fotografije. Ne ve-mo, katera komponenta je močnejša. Vsekakor je nenehna prisotnost razpadanja in spreminjanja tisto počelo v Zlatetovem fotografskem delu, ki hoče za vsako ceno izključiti iz igre življenje, pa se mu le to na vso moč upira. Kadaver trohni in trohnoba sili iz razpadajoče preobleke. Tu ni nobenega upanja več.

Cene Avguštin

Cveto Zlate

Rojen 1955 v Vogljah pri Kranju, leta 1977 diplomiral na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani, diplomu tretje stopnje je opravil 1980 pri prof. Janezu Berniku. Ukvarja se s slikarstvom, grafiko, fotografijo in uporabno grafiko.

M – ARS (Desetnica)

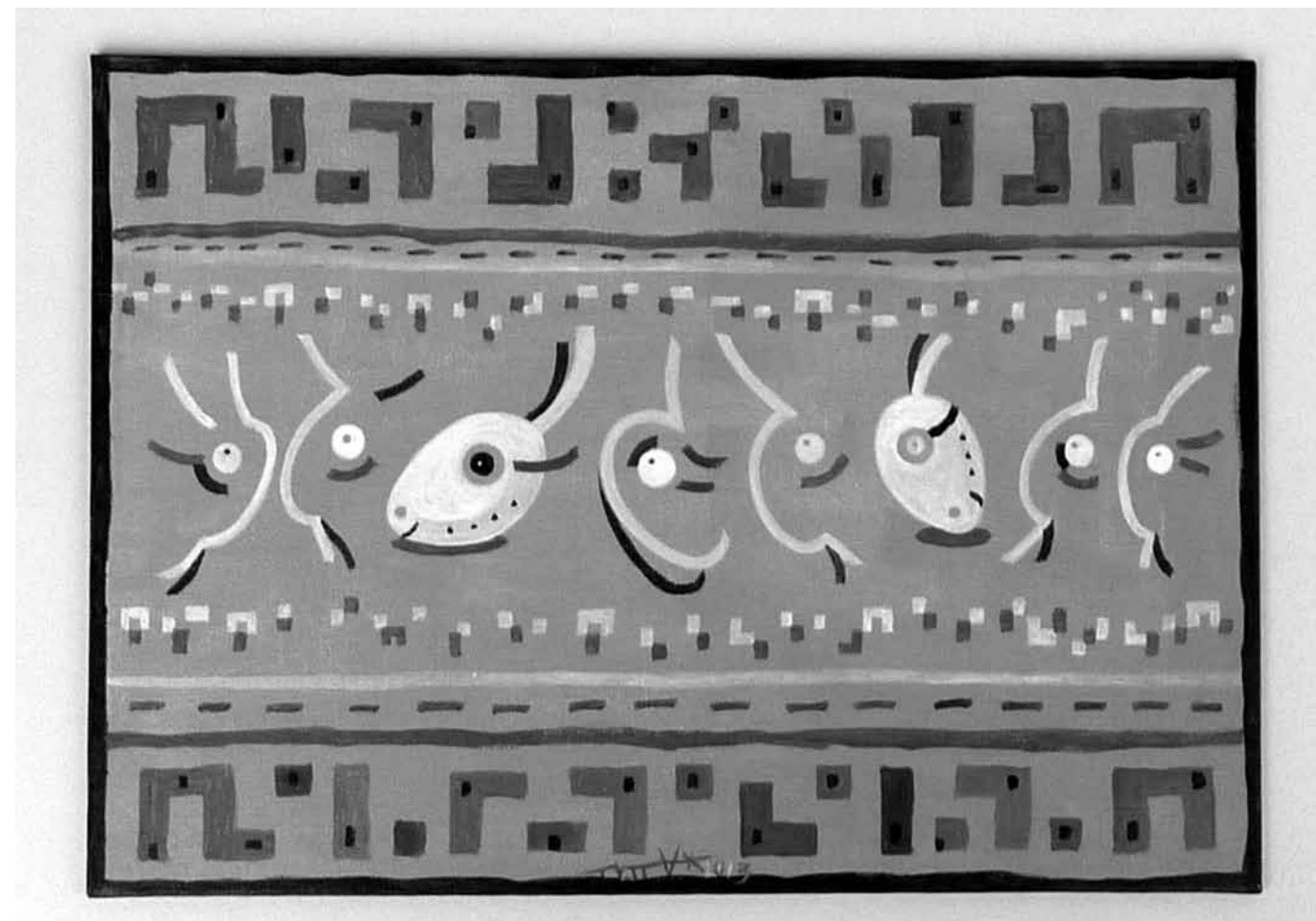
Pričujoča razstava pokaže pot od črno bele izvirne slike (kartona) do izvedbe kompozicije v različnih tekstilnih vzorcih, največkrat iz ostankov blaga (tako imenovane krpanke). Za izvajalce je poseben izziv to izdelati v črno beli tehniki. Izvedbeni del poteka pod vodstvom mojstrice prešitih odevi Margareta Vovk Čalič, ki s predanostjo in spoštljivim občutkom za tkanine in vzorce snuje udobje za naš dom, dušo in telo.

Margareta Vovk Čalič

Klavdij Tutta

Klavdij Tutta se je rodil 1958 v Postojni. Nadaljnje šolanje na Akademiji za likovno umetnost pri profesorjih: Metki Krašovec, Janezu Berniku, Zvestu Apolloniju, Gustavu Gnamušu in Bogdanu Borčiču. Pri slednjem je diplomiral tako na dodiplomskem kot na postdiplomskem študiju grafike. Ukvarja se s slikarstvom, grafiko in objekti ter z organizacijo likovne delavnice na Sinjem Vrhju. Od leta 1981 je član DSLU, sicer pa dela in živi v Novi Gorici in Kranju, kot samostojni umetnik. Imel je preko 219 samostojnih razstav, sodeloval pa na več 300 skupinskih doma in po svetu. Za svoje delo je prejel več 61 domačih in mednarodnih priznanj. Med nagradami izstopajo tiste, ki jih je prejel na mednarodnih bienalnih v Ljubljani, Barceloni, Seulu, Cadaques, Villachu, Zagrebu, Bitoli, Karlovcu, Gornjem Milanovcu, Gorici, Mariboru, Sežani. Leta 2002 je prejel Bevkovo nagrado mestne občine Nova Gorica za dosežke v likovni umetnosti in pa plaketo občine Ajdovščina za razvoj likovnih delavnic na Sinjem vrhu. V Kranju pa veliko Prešernovo plaketo mestne občine Kranj. V letu 2009 je za velik likovni projekt, ki ga je pripravil v Kranju in okolici prejel Veliko plaketo MO Kranj in nagrado ZDSLU in Hypo Alpe Adria za leto 2009.

ČRNOBELO

predsednik žirije: **mag. Franc Obal** – likovni kritik
član žirije: **Monika Ivančič Fajfar** – likovna kritičarka
član žirije: **ddr. Damir Globočnik** – likovni kritik
član žirije: **Lucijan Bratuš** – predsednik Umetniškega sveta ZDSLU

in prodekan ALUO

član žirije: **Klavdij Tutta** – mag. likovnih umetnosti
in predsednik Umetniškega sveta Likovnega društva Kranj

ZDSLU

Zveza društev slovenskih likovnih umetnikov
The Slovenian Association of Fine Arts Societies

GALERIJA KOLODVOR
Kulturno društvo Jožeta Paplerja Besnica

**HIŠA KULTURE
GORENJSKI GLAS**

**GALERIJA MESTNA
OBČINA KRANJ**

GALERIJA Dr. CENETA AVGUŠTINA
Zavod za varstvo kulturne dediščine

GALERIJA ZAVOD V-OGIJE

GALERIJA v KRANJSKI HIŠI
Zavod za turizem Kranj

**GALERIJA PREŠERNOVIH
NAGRAJENCEV**

HIŠA LAYER
Zavod Carnica

**GALERIJA STOLP
ŠKRLOVEC**

GLERIJA STARI MAYER
(BIVŠE KEGLIŠČE)

TEATER CAFE

M-ARS (Desetnica)

KAVARNA KHISLSTEIN

**CAFFE GALERIJA DRUŠTVA
PUNGERT**

**MAKEDONSKI KULTURNI
CENTER KRANJ _ GALERIJA**

**RAZSTAVNI PAVILJON
JUGOVIC** SPODNJE BITNJE

Gorenjski Glas

STEKLARSTVO JUGOVIC

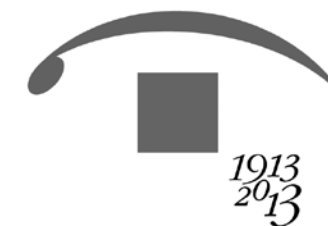
BLAŽ JUGOVIC S.P.

Spodnje Bitnje 23
4209 Žabnica

tel.: 04/ 231 73 10
fax: 04/ 231 73 11

Zavod za varstvo kulturne dediščine Slovenije
Območna enota Kranj

STOLP ŠKRLOVEC
stolz intermedijske umetnosti in fotografije

Cafe Galerija
Pungert
Na koncu starega dela mesta Kranja

SREČANJA 2013 - mednarodni festival likovnih umetnosti ZDSLU - Kranj

Prireditelji

LIKOVNO DRUŠTVO KRANJ - ZDSLU

MESTNA OBIČNA KRANJ

ZVEZA DRUŠTEV SLOVENSKEH LIKOVNIH UMETNIKOV

in mag. likovnih umetnosti KLAVDIJ TUTTA

Izdal Likovno društvo Kranj - ZDSLU

Zanj Jernej Valentin Slapar

Umetniški vodja PROJEKTA 2013 Klavdij Tutta

Urednik Klavdij Tutta

Uvodniki Mohor Bogataj

Aleš Sedmak

Jernej Valentin Slapar

Klavdij Tutta

Teksti Monika Ivančič Fajfar

Jaka Bonča

Boge Dimovski

Marko Arnež

Klavdij Tutta

Barbara Štemberger- Zupan

Petra Vencelj

Andreja Eržen

Dejan Mehmedović

Klementina Golija

Cene Avgustin

Fotografije iz arhivov avtorjev

Oblikovanje Miha Perčič

Tisk Pro Grafika, Žabnica

Naklada 600

oktober 2013

OBLIKOVALEC
VIZUALNIH
KOMUNIKACIJ

MIHA
PERČIČ

mobitel: 041/207 882
miha.percic@volja.net